

BINBİR ROMAN

Cilt: 2 - Sayı: 48 - 25 - kuruş

13 - Nisan - Çarşamba - 1949

BAK FABIO, ALLAH BIRAN-
NE GÖNDERSİN
DIYE DUA EDİ-
YORDUN İSTE
DUAN KABUL
OL OLU.

BİZE BİRAZ MÜSA-
DE ETSENİZ DE BİR
AZ GEZSEK. BÖYLECE
DAHA İYİ TANIŞ-
MIŞ OLURUZ.

RAYMOND LUN SIKI TEMBI-
HINE, RAG MEN MES'ULI-
YETI LÜZERİME A.

BUHUSUS DA EMIN
OLABİLİRSİNİZ.
EFENDİM.

BİR GÜNGE-
LİP BENİ
ALACAGINI
ÜMİTEDİ-
YORDUM ZA-
TEN.

MÜDÜR ÇOCUKU ÇAĞIRTIR.
ÇOCUK BİR MÜREBBİYE İLE
BERABER GELİR. YEDİ YAŞ.
LARINDA RAYMONDA BENZİ-
YEN SEVİMLİ BİR ÇOCUK-
TUR. KÜÇÜK FABIO KOLLA-
RINI KLARANIN BOYNUNA
DOLAR.

CIRPINAN KALPLER

KLARA, OYNADIGI OYUNDAN BİTKİN BİR HALDE ÇIKAR.
ARABADA ÇOCUĞA ŞEFKATLE SARILARAK ONU ÖPER
FABIO GAYET MESUTTUR.

BENİM ANNEM-
SİN DEĞİL-
Mİ?

HAYIR YAVRUM,
SİMDİ SENİ ASIL
ANNENİN YA-
NINA GÖTLÜRE
CEĞİM.

İSKENDERİ-
YEDE, RAY-
MOND ON
GÜNDÜR EG-
LENİN BAS
UCUN DADIR
EĞLE BASINDA
KI AGRIDAN
SİKAYETÇİ-
DİR. DOKTOR-
LAR BİLE
BUNA ŞAŞIR-
MISLARDIR.

SENDEN ÇOK
RICA EDERİM.
BENİ YALNIZ
BIRAKMAY-
MOND ÇOK
KORKUYO-
RUM.

PEKİ GLE. SEN. UYURKEN BEN
DE İTALYADAN GELEN ŞİŞİ
ZETELERE BİR BAK-
YIM.

NE OLDU
RAYMOND?

ASKER ÇOCUK
LARI KOLETİN
DEN. FABIO, KLA-
RA İSMİNDE BİR
KADIN TARAFIN-
DAN KAÇIRILMIŞ.
BU İMKANSIZ. KLA-
RA DEĞİL FANI
KAÇIRMİŞTİR
ONU.

RAYMOND,
GAZETELERE GÖZ
GEZDİRİRKİN
BİRDEN BİRE
HEYECANLA
AYAGA KALKAR.

PEKİ ÇOĞU
GU KAÇIRMAK
LA NE MENFE
ATLARI OLA-
BİLİR

BU HUSUSDA
BİR SEY SOR-
MA. ÇOCUGU
KURTARMAK İÇİN
DERHAL TAL-
YAYA GİDECE-
GİM.

EGLENİN İSTEĞİ ÜZERİNE
RAYMOND FANININ ÇALIŞ-
TIĞI YERE TELEFON EDER

PANİMİ? SÜ GÜZEL FA-
Nİ! BURADAN FİKTİ
VE BİR HAFTA KADAR
ÖNCEDE İTALYAYA
TAYVARE İLE HA-
REKET ETTİ!

EGLE, RAYMONDUN ITALYAYA
GİTME KARARI KARŞISINDA
MAĞLUBİYETİ ANLAMAK
LA BERABER YİNE MU-
KAVEMET EDER.

KATİYEN BULAMAZ.
HATTA SANANE-
ZARET ETNESİ İÇİN
BİRİSİNİ DAHA
BULACAGIM.

EGLE, RAYMONDUN KENDİSİNİ SEVME-
DİĞİNİ ANLAMAKLA BERABER AŞKI
KURTARMAK İÇİN ELİNDEN GELENİ
YAPACAKTIR. YA-
TAGINA UZANIP
HICKIRA HICKI-
RA AGLAR.

BANDEN AY-
RILMANA İÇİN
HER ÇAREYE BAŞ-
VURACAGIM.

18

36

YA BENDE
SENİNLE GEL-
MİYE KALKAR-
SAM.P

EGLE
SERVIS KAPISIN-
DAN ÇIKAR. BAŞI DÖN-
MESİNE RAĞMEN BİR TAKSİ-
Yİ DUR DURUR.

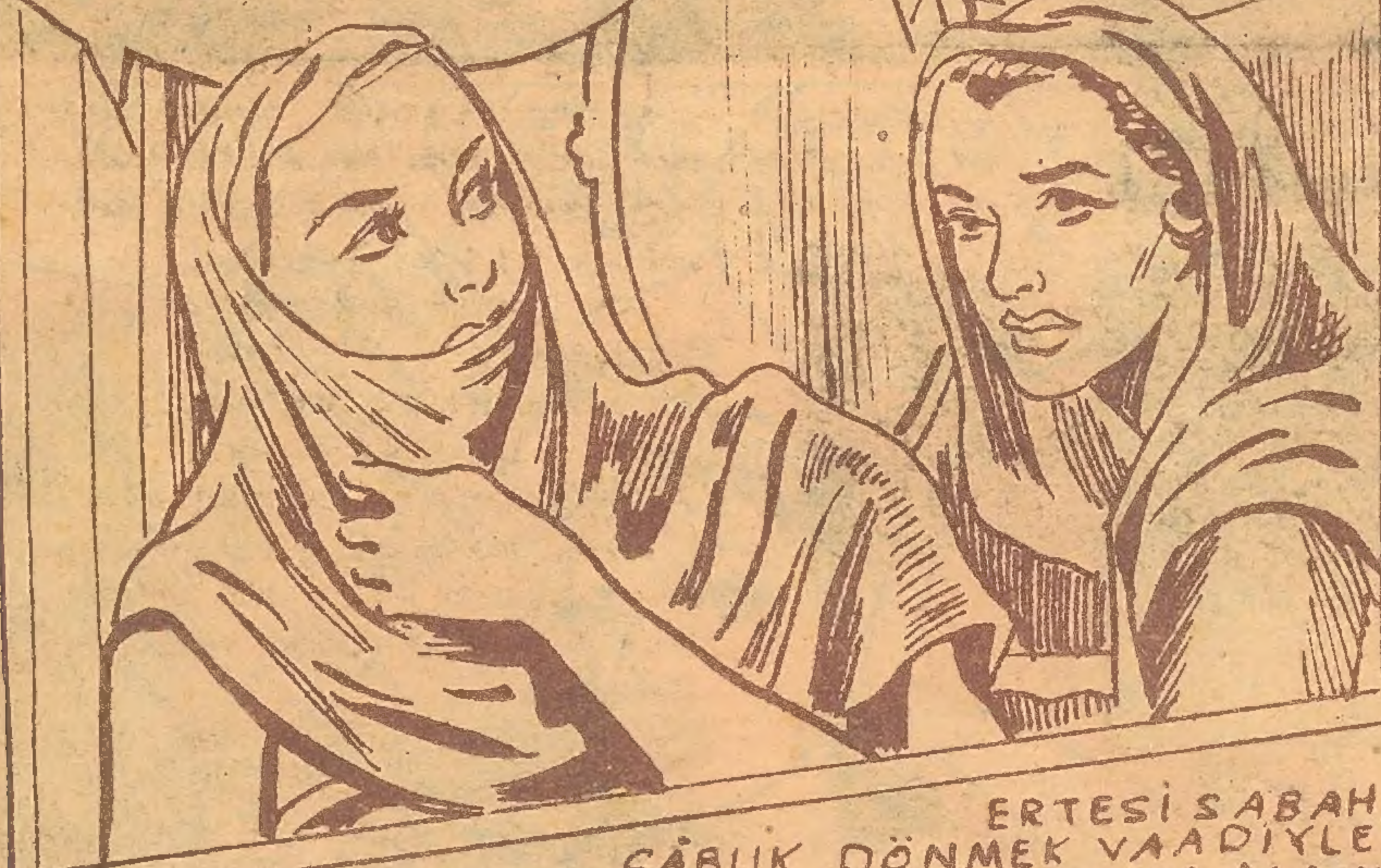
BENİ POLİS MÜ-
DÜRİYETİNE
GÖTÜRLÜN.

FATMAYI ÇAĞIR-
TAN EGLE, ONUN YARDIMIY-
LA MASKELİ BALODA GİYDİKLERİNİ,
GİYEREK FATMA DÖNER.

BENİ İYİ DİNLE FATMA. YARIN SAAT İÇİN BEN Dİ-
ŞARİYA ÇIKACAGIM. KAPİYİ İÇERDEN KİTLEYİP KİM-
SEYE AFMASSIN. RAY-
MONDA DAHI. BEN, GE-
LİNCE KAPİYA ÜÇ DE-
FA VURURUM. O ZA-
MAN AÇARSIN.

PEKİ EFENDİM İSTEDİ-
ĞİNİZ GİBİ HARE-
KET EDERİM.

ERTESİ SABAH,
ÇABUK DÖNMELİ VAADİYLE
EVDEN AYRILAN RAYMOND, HAVA ALANIN-
DA TAM TAYYAREYE BİNECEĞİSİRADA, İKİ MİSİR-
Lİ POLİS TARAFINDAN PASAPORTU İSTENİR.

48

BUYRUN.

POLİS MÜDÜRİYETİNE
KADAR GELMENİZ
İÇAP EDİYOR,
EFENDİM.

RAYMONDUN İTİRAZINA RAĞMEN MÜDÜRİYE-
TE GÖTÜRÜLMİYE MECBUR OLDUNU ANLAR.

BİR ECNEBİYE BUŞE-
KİLDE MUAMELE EDİL-
MESİNİ ŞİDDETLE PRO-
TESTO EDERİM.

MAZUR GÖ-
RÜN, BASKATÜR-
LÜ HAREKET EDE-
MEYİZ. GİZLİ BİR
CASUS SEBEKESİ-
NE MENSUP OLDU.
GÜNÜZ İHBAR E-
DİLDİ.

Basit ve hattâ bir hayli de çıplak otel odasının bir köşesinde, bir şangirti duyulunca, kadın başını çevirip sordu:

— Nedir o?. Yine bir şey mi kırıdın Emil?.

Adam, homurdanırcasına:

— Hiç!.

Dedikten sonra pantolonuna asılı askıları sallana sallana yürüyerek bir yandan da baş parmağını yalamaya koyuldu. Kadın yine sordu:

— Bir yerini mi kestini?

— Allah kahretsin!. Kolonya şisesi elimden kayıp kırıldı!.

— Bakayım, nereni kestini?.

Adam, mühimsemez görünmekle beraber sararak bir iskemleye oturmuştu. Kadın şaşıtı:

— Haydi!. Şimdi de ufacak bir kesik yüzünden bayılacak mısın yoksa?

— Hayır!. Bundan değil canım!. İkide bir kapımızı tıkırdatmaları, a-sabımı bozuyor da...

— Ne yapalım? Tıraş olmak için sıcak su istiyen sen değil misin?. Herhalde hizmetçi, sıcak suyu getirip kapının önüne bırakmıştır.

Adam cevap vermedi. Kesik baş parmağını mendiliyle sarmağa uğraşıyordu. Karısı:

— Sen söyle biraz yatağa uzan-san fena olmayacak! dedi. Bu sıcakta bütün gün otomobil kullanmak kolay iş değildir. Adamakıllı yorulmuş olmalısın! Baksana, sinirinden yanına varılmıyor., Seni hiç bu kadar sinirli görmemişim..

Erkek:

— Valizi aradım, usturayı bulamadım! dedi.

— Usturayı mı?. Öyle ya.. Gör-dün mü bak şimdi?.

— Neden?. Ne oldu?.

— Demek bavula koymayı unutmuşum.. Herhalde konsolun üstünde kaldı.

Erkek yine homurdandı:

— Tabii unutmuşundur..

— Ne yapayım ayol?. Öyle acele, öyle palas pandiras yolculuğa çıktık ki.. Saat dörtte geldin.. Dört buçukta yola çıktık.. Birdenbire aklına esmiş, geceyi muhakkak böyle ücra bir kasaba hanında geçireceğim diye tutturdun.. Yarım saat içinde herşeyi düşünmeme vakit var mıydı?.

Gözlerini odada gezdirdi. Otel odasının bakımsızlığını görünce, e-sefle başını salladı. Sonra yavaş ya-

BİR ŞAKA!..

Nakleden: İ. ŞERİF

ş buluzunun düğmelerini çözmeğe koyuldu:

— Biraz vakit bıraksaydın, hiç bir şeyi unutmazdık, daha tedbirli yola çıkmış olurduk tabii! dedi.

Kadın, güzel değildi. Orta yaşlıydı ve meyus yüzlü bir büro memuresine benziyordu. Şimdiye kadar müte-hakkim ve daima aksi kocasının, bir kadın olarak hoşuna gitmeği hiç denememiş, hattâ aklına bile getirmemişti. Gömleklerini güzel ütüler, kocasına temiz bakar ve hakikaten lezzetli yemek pişirirdi, okadar.. Şimdi kapıya yöneldi. Araladı ve hizmetçinin kapı önüne bırakmış olduğu sıcak su güğümünü içeriye

— Zorlama beni.. Ama mademki istiyorsun.. Bugünkü gazeteleri gör-dün mü??. Birinci sayfalarında mü-him bir haber vardı.. Baktın mı o-na?.

Kadın bir müddet düşündü:

— Ha.. Evet.. Şu oniki kadın öldürüp soyan canavara ait bir haber değil mi?.

Adam, gayet sakin:

— Oniki değil, onüç! dedi. Tam onüç kadın öldürdüm.

Kadın, odanın loşluğunda âdeta nefes darlığı çekiyordu.

— Ne diyorsun?

— Ne diyeceğim?. Onüç kadın

«Sen delisin! Ben senden korkuyorum! Ödüm pathyor!..»

alarak kanadı tekrar kapattı. Sonra kocasına döndü:

— Sıcak suyun gelmiş!.

Fakat adam, yatağa uzanmıştı bile:

— Şimdi bırak, çok yorgunum!.. diyordu.

Kadın da sade geceliğini giydi. Bir müddet saçlarını taradıktan sonra yorganın altına girdi.

Birkaç dakika, odada derin bir sessizlik hasıl oldu. Sonra kadın sordu:

— Senin nen var Emil?. Neden böyle sinirlisin.. Yine karacığer san-cıların mı başladı?.

Adam, aksi:

— Hayır!. Bir şeyim yok! dedi.

— Neye bana söylemek istemi-yorsun?. Sende bir şey var..

öldüren canavar benim, diyorum..

— Bırak Allah aşkına Emil!. Böyle münasebetsiz şakalar yapma!.

— Ne şakası canım?. Biz neden öyle alelâcele yola çıkıp buralara kadar geldik sanıyorsun? Beni arıyorlar.. Anlıyor musun?. Polis arıyor beni.. Ondan kaçtım ben..

Kadın, şaşalamıştı:

— Yalan söylüyorsun!. Beni korkutmak istiyorsun! dedi.

— Zavallı karıcığım.. Düşünüyorsun da aklın almıyor değil mi?. Tavuk bile kesemiyen kocan, nasıl olur da onüç kadının kanına girer, değil mi? Bak sana anlatayım.. Benim sakın ve sessiz görüldüğüme bakma.. İçimde müthiş bir sergü-zest iştiyakı yanıyordu. Tehlikeli bir hayat yaşamaya bayılıyordum.. Düşün bir kere, hergün yakalanmam

ve idam edilmem ihtimali yok muydu?. O ne heyecandır bilsen..

Kadın yine inanmadı:

— İmkânı yok bunun! dedi, Sen geceleri hiç sokağa çıkmazdın.. Hep evinde idin..

Adam, ihtirasla devam etti:

— Tabii.. Gecelerim sana, aile-me aitti, çünkü..

— Peki gündüzleri işin ne oluyordu?.

— İşim buydu benim.. Kadın öldürüp soymak!.

Kadın, yatağın kenarına oturmuş dehşet içinde katılmış gibiydi. Bakışları, boşluğa dalıp kalmışlardı. Şimdi kafasında bir soru sıvrılıyor ve bunu nasıl sorması gerektiğini hesaplıyordu. Nihayet dehşetle kocasına baktı:

— Peki, şimdi ne yapacaksın? dedi.

Adam:

— Benim artık buralardan gitmem lâzım!, diye cevap verdi. İzimi bulmuş olmalarından korkuyorum. Sen yarın yine evimize dönersin. Soranlara, benim iş icabı seyahate çıktığımı söylersin. Sen neredeydin derlerse, beni Le Haver'e kadar götürüp gemiye bindirdiğini ve döndüğünü anlattırısın. En aşağı dört ay kadar seyahatte kalacağımı ve iyi para kazanacağımı da söyle.. Adresimi soran olursa, daima gezdiğim için sabit bir adresim olmadığını, sana adresimi bildireceğimi söylediğimi anlat!.

Kadın, yarı yarıya yataktan fırlamış gibiydi:

— Ne sanıyorsun? dedi. Ne sanıyorsun yani?.. Ben ne olacağım?..

Erkek onu teskin etmeğe çalıştı:

— Dur karıcığım.. Hemen fevran etme!. Ben, zannettiğin kadar suçlu değilim.. Ömrümde ilk defa, başıma böyle bir iş geldi işte..

Ama karısı, kapıya kadar ulaşmıştı bile..

— Sen delisin! dedi. Ben senden korkuyorum.. Senden ödüm pathyor.. Şimdi imdat istiyeceğim!.

Fakat bağırmadı. Adam da ardından seğırtmiş, sakın bir gülümseyişle karısını kolundan tutup geri çekmişti.

— Budala!. diyordu. Sen böyle, ben ne söylersem inanacak mısın?. Aptal mısın sen?. Hiç düşünmüyor musun, ki ben öyle kadınları kandıracak tipte bir adam değilim.. Hangi kadın bana aldanır da tuzağıma düşer?. Benim onüç kadın öldürebileceğimi aklın kesti demek ha?. Hay budala hay!. Sen benim tavuk kesmekten bile âciz olduğumu bilmez misin? Demek sana birisi gelip kocanın katil olduğunu söylese, hemen inanıvereceksin!.

Haydi gel be budala kadın!. Bende insan öldürecek yüz var mı, bak-sana?. Ben sessiz sadasız bir adamım... Sana şaka yaptım ayol.. Şaka..

Birden sesini alçaltmıştı.

Kapının önünde, koridorda adım sesleri ve fısıltılar belirmişti. Sonra birdenbire kapıya sert sert vuruldu ve bir ses:

— Polis!. diye bağırıldı. Kanun namına açınız!.

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmusu

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira - 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ veya işlerini tülen idare eden: TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASİMEVİ

O danın havası sıkıntılıydı. Grundun alnında ter taneleri görüyor ve hiddetinden dudakları titriyordu. Cadı karı:

— İşte genç bayanı getirdim Her Doktor! dedi.

Aksak Bacağın parlak gözleri, bir an için Patrisyanın üstünde durdu. Sonra tekrar karşısındaki iki adama baktı.

Bu iki adam, birbirinin tamamen zıddıydı. Birisi zayıf, sapsarı yüzlü ve düşük omuzluydu; öteki de kısa boylu, yüzünden kan damlıyan tombalak bir tipti. Her ikisinin de ödeleri patlamış gibi bir halleri vardı. Ve sinirli sinirli şapkalılarının kenarlarıyla oynuyorlardı. Grund konulu uzatarak kapıyı gösterdi ve haykırdı:

— Defolun karşımdan!

Öyle sert bağırıyordu ki, Patrisya bile gaafil avlanarak yerinde sığırdı. Zayıf adam gayet çabuk çabuk Almanca bir şeyler söylediye de Grundun ikinci bir feryadı üzerine sesini kesmeğe mecbur kaldı. Tam bu sırada tombalak arkadaşı canlanarak yarı Almanca, yarı İtalyanca uzun bir nutka başladı. Aksak Bacak yine bağırды:

— Basta!

Sesinin gürültüsünden, odanın camları sarsılmıştı. Fakat tombalak adam yine konuşmasını kesmeyince Grund, elindeki defteri herifin kafasına fırlatıverdi. Bu, daktilo ile yazılmış kalın bir defterdi ve normal bir kitaptan da ağırcaydı. Tombalak adam defterden kaçınmak istediye de beceremedi, sert mukavadan kapak yanına rashyarak derin bir yırtık açtı. Yüzünden kan fışkıran dehşet içinde bağırды. Fakat Grund, herifin feryadına ufak bir ehemmiyet bile vermedi.

— Defolun!

Diye tekrarlardı. Sonra bastonıyla iki adamın üzerine doğru yürüyünce ikisi de korku ile kaçışılar.

Aksak Bacağın arkasında bir kahkaha çınladı. Kitapları gözden geçiren adam dönmüştü. Sık giymiş ve gözüne bir monokl takmıştı. İngilizce olarak, lakin Almanca kaçır bir eda ile:

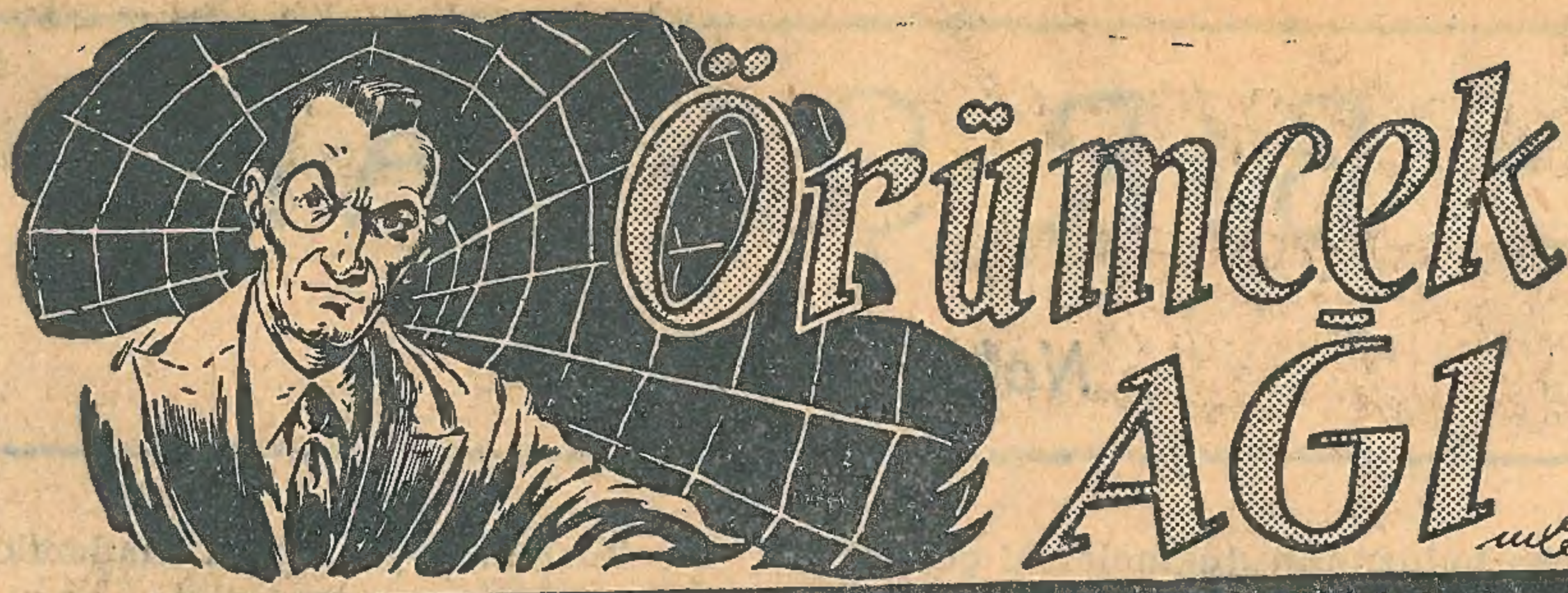
— Aman Her Doktor, ziyaretçi bayanı ürkütüyorsunuz! dedi.

Sonra da Patrisyanın yüzüne baktı.

— Beni bayana takdim eder misiniz? Bu genç bayanla Amerikaya dair konuşmak isterdim. Hem böylece İngilizce telâffuzumu da ilerletmiş olurum.

Grund kaşlarını çatı ve iğneleyici bir eda ile:

— Bayan bu şereften mahrum kalacak! dedi. Eğer treni kaçırmak istemiyorsanız hemen bavullarınızı hazırlayınız.

Yazan Valentin Williams

Türkçesi: C. Cahit Cem

Büyük ve Heyecanlı Casus romanı: 30

Adam saatine baktı, vaktin hayli geçmiş olduğunu gösterir bir ıslık sesi çıkardı. Sonra:

— Doğru, dedi. Eğer bu akşam Berline dönmek istiyorsam...

Patrisyaya kibar bir nazar attı:

— Çok yazık..

Genç kızın önünde eğildi, sonra Grundu döndü:

— Allahısmarladık Her Doktor!

Genç kız, Aksak Bacağa bakıyordu. Grundun kalın dudaklarında bir tebessüm belirdiğini görür gibi oldu. Grund, tek gözlüklüye:

— Güle güle! dedi.

Beriki odadan çıktı. Frav Şrat da çıkmak için emir beklemeye lüzum görmemişti. Grund, topallıya topallıya yazıhaneye kadar yürüdü ve oturdu. Bir eliyle Patrisyaya da bir iskemle gösterdi. Genç kız da yerleşti. Dışarda bir motor gürültüsü duyulmuştu. Patrisya, pencereye bakınca, Aksak Bacağın bastonundan kaçan iki adamın otomobile binip hareket ettiklerini gördü. Grund da bunu görmüştü. Patrisyaya döndü ve söylendi:

— Mademki şimdi bu mendebur böcekleri defettik bayan.. Konuşabiliriz artık.

Genç kıza kötü kötü bakarken tekrarlıyordu:

— Böcekler.. Mendeburlar!

Kalın kaşlarının altındaki gözlerinde öyle korkutucu iltimalar vardı, ki Patrisya ister istemez korktu.

CASUSLAR KRALI

Amerikalı kız, muhatabını süzdükçe dehşet içinde kalıyordu. Bu adamın korkunçluğu, müthiş çirkinliğinde veya insan üzerinde bıraktığı kuvvet tesirinde değildi. Yamyassı mongol yüzü, geniş omuzları, upuzun kollariyle tamamen maymuna benziyordu ve Patrisya bu herifte ufak bir insanı his bulmadığından da emindi. Genç kız oturduğu yerden, yazıhanesinin üstündeki kâğıtları karıştırarak kendi

kendine homurdanıp duran adama baktı, iğrenti hisseder gibiydi. Nihayet Grundun ağzı açıldı ve mükemmel bir İngilizce ile sordu:

— Siz ömrünüzde hiç gizli teşkilât memuru gördünüz mü?

Patrisya hayır yerine başını salladı:

— Görmedim.

Beriki güldü:

— Öyleyse burada biraz önce iki tane mükemmel nümune gördünüz. Demincek karşımda sesini yükseltmeğe cüret eden o tostoparlık domuz Kastellotti yok mu, vaktiyle Avusturya-Macaristan donanmasında bahriye subayıydı. Bütün harp müddetince Müttefikler hesabına çalıştı ve vatandaşlarından binlercesini ölümüne gönderdi. Öteki sarı benizli sıska da Lozan Üniversitesinde riyaziye profesörüydü. Fakat morfin iptilâsına yakalandı ve şimdi yüz frank için babasını bile satar. Elleri nasıl titriyor, gördünüz mü? Halbuki kendisi hâlâ şifre çözmekte eşi bulunmaz bir üstattır. Düşünün bir kere, dünyanın en kudretli hükümdarlarından birinin (eliyle Kayzerin büstünü gösterdi) en samimi ve yakın dostu olmuş olan ben, Grund, ömrümü bu çeşit ahlâksızlar içinde geçirmeğe mecbur kalayım? Bir an durdu ve sonra genç kıza bakarak âdeta bağırды:

— Bunların ne vatani vardır, ne de bağlandıkları bir inanç.. Sadece paraya taparlar, Bana gelirler, ekseriya şüpheli olan matahlarını getirir, satmaya çabalarlar. Bugün fen harbi moda oldu. Her casusun çantasında geleceğin harbini havada, denizde ve yerde, evvelkilerden çok daha berbat hale getirebilecek bir sürü silâh plânı ve sır doludur. Kastellotti de bana İtalyan havacılığında gizli şualara dair yapılmış olan tecrübeler hakkında sahte bir rapor satmaya uğraşıyordu. Bu sene içinde ayn. mevzuda altı rapor için müracaat ettiler. Hepsi de uydurma şeylerdi. Hiç aklınıza gelmez değil mi Bayan? Ya.. İşte ticaret dediği-

niz yalnız çanta ve pabuç sahasında yapılmaz, bu sahada da mükemmel bir ticaret vardır. Neyse, bırakalım şimdi şu köpek sürüsünü..

Genç kızın içindeki korku silinmiş, yerine dehşetli bir merak kaim olmuştu. Kendisi bir yabancı olduğu halde Aksak Bacağın bu işlerden ona bu kadar apaçık bahsetmesi garibine gidiyordu. Bu adamda, Amerikan iş adamı tipinin hususiyetlerinden bazılarını sezer gibi oluyordu.

Grund sözüne devam etti:

— Dünyanın neresine bakarsanız bakınız; bu Kastellotti tipinde bezirgânlara raslarsınız. Birbirleriyle boğuşur, döğüşür, gırtlaklaşırlar.

Dişlerini gıcırdattı:

— Bunlar, bayağı hırsızlardan daha kötüdür ve bir kere yakalandılar mı hiç merhamet etmeğe gelmez, Zaten hiç birine de merhamet etmem ya..

Grund edasını değiştirerek alaycı bir sesle sordu:

— Yanağını yardığım zaman yüzünüzü gördünüz mü?

Birdenbire yüzünün mânası yumuşadı. Uçları sararmış parmaklarıyla bir kutudan koca bir yaprak sigarası çekti, ucunu dişleriyle ısırarak koparıp attı, yaktı ve kalın bir duman sütünü savurduktan sonra:

— Mademki ben para sayesinde yüksekeliyorum, dedi. Bu fırsattan istifade etmemden tabii bir şey olmaz, değil mi?

Tatlı bir sesle konuşuyordu ama Patrisya bu sözlerde bir tehdit sezer gibi oldu ve pabucu ucuza maletmeğe karar vererek bütün cesaretini topladı. Birdenbire:

— Ben neye buraya getirildim ve neden istemediğim halde burada tutuluyorum? diye sordu.

Grund bir mektup açıcı yakalamış oynuyordu:

— Bütün iskambillerimi masanın üstüne sererek ve sizinle apaçık konuşacağım, dedi. Biraderinizin bir takım vesikaları almak vazifesiyle Almanyaya geldiğini biliyorsunuz. Aslında beni alâkadar eden bu plânlardı ama şimdi Ceymis Feyn benim için daha sayamı alâka bir mevzu oldu.

Genç kız, adamakıllı şaşalamıştı. Sordu:

— Daha sayamı alâka mı? Ne kastediyorsunuz bununla?

Grund, genç kıza baktı:

— Amerika Dahiliye Nezareti, biraderinizi vatana ihanet etmekle suçlandırıyor. Yakalanması için memurlar gönderdiler.

Patrisya sesinin titrekliliğini zorlukla bastırdı.

— Peki? dedi.

— Pekisi bu.. Helbette bu suçtan temizlenmek ister, değil mi? Mesele vesikaları Nezarete iade ederse..

Patrisyanın yüzü gülmüştü.

— Vesikaları kardeşime verecek misiniz?

Aksak Bacak, gözlerini genç kızın gözlerine dikti.

— Helbette, Fakat bazı şartlar dahilinde..

— Yani bu vesikalar için size para verelim diyorsunuz, değil mi?

— Tahminime göre biraderiniz bu vesikaları satın almayı pek isteyecektir.

Meşhur milyarder Sirus Feynin kızı, bir an için babasının böyle bir durumda takınacağı tavırlı hesapladı. Sonra sordu:

— Kaç para istiyorsunuz?

Grundun yüzü daha ziyade asıldı:

— Yarım milyon dolar.

Genç kız, bu yüksek fiata inanamadı:

— Alay ediyorsunuz galiba?

— Hayır. Neden alay edeyim? Biraderiniz, şerefini satın alabilecek paraya pekâlâ sahiptir.

Genç kız sordu:

— Kardeşim nerede şimdi?

(Devamı 14 üncü sayfada)

Adam mırıldandı: « Bu söze cevap olarak, bana karşı gelmenin çok tehlikeli olduğunu hatırlatırım! »

Nakleden: Serap DERMAN

Kendisini toplıyarak komiseri ürkek bir nazar atfeden kâtip anlatmağa başladı:

« Mr. Krons gidince oturup birkaç mektup yazdım. Sonra bir fincan çay içtim ve yazıhaneyi temizleyip muşambaları parlatarak erkenden yatağa girdim. Yatmadan evvel de soğuk algınlığımı geçirmek için bir iki tane aspirin aldım. Ölü gibi uyuyakalmışım. Hepsi bu kadar efendim. »

Whalem ısıklık çalarak odanın içinde aşağı yukarı dolaşıyordu. Nihayet Emmet'e:

« Bana üst katı da gösterir misiniz? dedi. Mr. Krons bizi burada bekler. »

Tavan arasına çıkan merdivenleri tırmadılar. İhtiyar adam titreyen elleriyle bir mum yaktı. Çünkü burayı aydınlatacak yegâne şey tavana yakın olan küçük pencereydi. Ve o da bu işi görmeye kâfi gelmiyordu.

Whalem sordu: « Senden ve patronundan başka hiç kimse gerdanlığın kasada olduğunu biliyor muydu? »

« Hayır.. İncileri satan kadının arzusu üzerine bu alış veriş bile gizli tutuyorduk. »

Komiser kendinden emin bir tavırla: « Bu hırsızlık içerdekilerden birisinin işi, Emmet, dedi. Bir şeyler saklıyorsun gibi geliyor bana... » Emmet korkuyla birkaç adım geriledi, dudakları titriyordu, zorlukla konuştu: « Ben masumum. Hem bunu dışarıdan gelen birisi yapamaz mı sanki? Benden şüphe etmeğe hakkınız yok.. » Bir müddet durup devam etti: « Uzun seneler evvel bir suç işleyip hapse girmiştin. Ondan sonra namuslu olmaya yemin ettim. Oğlum, babasının eski bir mahkûm olduğunu bilmiyor. Onu öğrenirse fena halde üzülür. Hâdiseyi duyar duymaz benden şüphe edeceklerini tahmin etmiştim zaten. Fakat inanın bana, masumum! »

« Pekâlâ Emmet, mademki suçsuz olduğunı iddia ediyorsun, ben de sana bunu ispat edecek bir fırsat vereceğim. Bu biraz boşboğazlık olacak ama başka çare kalmadı. Gerdanlığı sen çalmadığına göre bu işi Krons yapmış oluyor, Hattâ incilerin burada bir yerde saklanmış olduğuna da eminim. Ararsak belki buluruz. Fakat bunun hırsızı tanımamıza faydası dokunmaz. Halbuki ben, onu çalan adamı, gerdanlıkla beraber yakalamak istiyorum. Sen şimdi söyleyeceklerimi yaparsan buna herhalde muvaffak olurum. »

Emmet, Whalem'in verdiği direktifi can kulağı ile dinledikten sonra, komiser, ondan ayrıldı, tüccarın yanına döndü.

« Mr. Krons, bana lütfen Emmet hakkında bildiklerinizi anlatır mısınız? »

Krons'un sözleri, üst katta kopan bir şangırıyla boğazına tikanıp kaldı. Kapının aralığından, karanlık merdivenlerin üzerinde parlak bir alevin akisleri görünüyordu. Derken Emmet koşarak odaya girdi, nefes nefeseydi:

« Çabuk kaçın, diye haykırdı, lâmbayı devirdim... Yangın her tarafı sarıyor.. »

Krons'un yüzü korkudan sapsarı olmuştu. Bir müddet hareketsiz kaldı, sonra Emmet'i bir kenara itip dışarı fırladı. Kapının önüne gelince biraz durakladı. Kendine hâkim

SİNEMA

Elizabeth Taylor

Hayatı Elizabeth Taylor 27 Şubat 1932'de Londra'da dünyaya geldi. Annesi evlendikten sonra sahneden çekilmiş olan bir artistti. Babası da tablo alım satımıyla uğraşan tanınmış bir san'at erbabıydı. Elizabeth daha küçükken Taylor'lar Amerika'ya taşındılar.

Artist oluşu Küçük Elizabeth'in artist oluşu hoş bir tesadüf eseridir. Babası Mr. Taylor harp esnasında pasif korunma denemeleri sırasında prodüktör Sam Marx ile tanışmıştı. Yeni ahabına kızının değme genç yıldızlardan daha güzel ve cazip olduğunu söyleyip duruyordu. Sam Marx bu sözleri bir babanın tabii gururu sayıyor ve pek ehemmiyet vermiyordu. Nihayet nezaket olsun diye, « Şu kıızı bir göreyim! » dedi. Ama görür görmez de hayret içinde kaldı. Çünkü Elizabeth hakikaten pek güzel ve sevimli bir hanımdı. Hele mükemmel bir binici olduğunu da öğrenince Sam ona bir kontrat teklif etti. Çünkü o sırada çevrilecek olan Tatlı Yalan filmi için tıpkı Elizabeth gibi güzel ata binmesini bilen bir kız aranıyordu. Böylece artist olan Liz son zamanda bütün seyircileri mestetti. Vaktinden evvel gelişip serpilen genç kız henüz küçük olmasına rağmen büyük glamour'ların oynadığı rollere çıkıyor. Son filmi İngiltere'de Robert Taylor'la çevirdiği Conspirators'dur.

Aşkları Pek genç olmasına rağmen Elizabeth birkaç aşk dedikodusunun mevzuu olmuştur. Bunlardan en mühimmi Hollywood'un meshur kurtlarından Peter Lawford'la, arasında geçtiği rivayet olunan maceradır. Maamafih Elizabeth futbolcu Glenn Davis'le evlenmeğe söz vermiş olduğunu söylüyor.

olmaya çalıştığı belliydi. Emmet yanından geçerek hızla aşağıya inmeğe başladı. Komiser de onu takip ediyordu. Yarı yola gelince ikisi birden durup arkalarına baktılar. Yazıhaneden çıkan Mr. Krons onlara yetişmeye çalışıyordu.

Whalem, tüccarın yolunu kesti: « Çalınmış incilerin hangi cebinizde olduğunu bize artık söyleyeceksiniz, değil mi? » dedi. Yüzündeki tebesüm, keskin gözlerinin bakışı kadar soğuktu.

Krons, kanı çekilmiş dudaklarını kımıldattı, fakat ağzından bir kelime bile çıkmadı. Elini cebine soktu ve ağzı balmumu ile sıkıca kapatılmış bir zarf uzattı.

Whalem alaylı bir tarzda gülüyordu: « Vallahi akıllısın, Krons, dedi, ama beni atlatacak kadar değil.. Sakladığın gerdanlık ele geçse bile sadece zavallı Emmet'den şüphe edileceğini düşündün, fakat ev-

deki hesap çarşıya uymadı. Sonra kâtime döndü: « Siz de yukarıda yaptığınız kâğıt parçalarını söndürün de, etrafa yayılıp yangın filân çıkarmasın. »

Sevincinden kabına sığamıyan Emmet: « Emredersiniz, bay komiser; diyerek yukarı çıkacağı yerde Whalem'in yanına sokuldu, ve: « Hırsızlığı içerdekilerden birinin yaptığını nasıl anladığınızı bana söyler misiniz? » diye sordu.

« Çünkü sen muşambaları iyice temizlemiştin, Emmet. Zarfı kasadan alan adam, onun içinde ne olduğunu anlamak için açmaya çalışacak ve bu suretle etrafa balmumu parçaları yayılacaktı. Eğer böyle bir şey olsaydı onları görür veyahut da üstlerine bastığın zaman çıkacakları çatırtıdan mevcudiyetlerini keşfederdin. Görüyorsun ya, muvaffakiyetimi biraz da sana borçluyum, azizim... »

Basit ve hattâ bir hayli de çıplak otel odasının bir köşesinde, bir şangırtı duyulunca, kadın başını çevirip sordu:

— Nedir o?. Yine bir şey mi kırıdın Emil?.

Adam, homurdanırcasına:

— Hiç!.

Dedikten sonra pantolonuna asılı askıları sallana sallana yürüyerek bir yandan da baş parmağını yalamaya koyuldu. Kadın yine sordu:

— Bir yerini mi kestini?

— Allah kahretsin!. Kolonya şisesi elimden kayıp kırıldı!.

— Bakayım, nereni kestini?.

Adam, mühimsemez görünmekle beraber sararak bir iskemleye oturmuştu. Kadın şaşı:

— Haydi!. Şimdi de ufacık bir kesik yüzünden bayılacak mısın yoksa?

— Hayır!. Bundan değil canım!. İkide bir kapımızı tıkırdatmaları, asabımı bozuyor da...

— Ne yapalım? Tıraş olmak için sıcak su istiyen sen değil misin?. Herhalde hizmetçi, sıcak suyu getirip kapının önüne bırakmıştır.

Adam cevap vermedi. Kesik baş parmağını mendiliyle sarmağa uğraşıyordu. Karısı:

— Sen şöyle biraz yatağa uzansan fena olmayacak! dedi. Bu sıcakta bütün gün otomobil kullanmak kolay iş değildir. Adamakıllı yorulmuş olmalısın! Baksana, sinirinden yanına varılmıyor., Seni hiç bu kadar sinirli görmemiştım.

Erkek:

— Valizi aradım, usturayı bulamadım! dedi.

— Usturayı mı?. Öyle ya.. Gördün mü bak şimdi?.

— Neden?, Ne oldu?.

— Demek bavula koymayı unutmuşum.. Herhalde konsolun üstünde kaldı.

Erkek yine homurdandı:

— Tabii unutmuşundur..

— Ne yapayım ayol?. Öyle acele, öyle palas pandıras yolculuğa çıktık ki.. Saat dörtte geldin.. Dört buçukta yola çıktık.. Birdenbire aklına esmiş, geceyi muhakkak böyle üçra bir kasaba hanında geçireceğim diye tutturdun.. Yarım saat içinde herşeyi düşünmeme vakit var mıydı?.

Gözlerini odada gezdirdi. Otel odasının bakımsızlığını görünce, e-sefle başını salladı. Sonra yavaş ya-

BİR ŞAKA!..

Nakleden: İ. ŞERİF

ş buluzunun düğmelerini çözmeğe koyuldu:

— Biraz vakit bıraksaydın, hiç bir şeyi unutmazdık, daha tedbirli yola çıkmış olurduk tabii!., dedi.

Kadın, güzel değildi. Orta yaşlıydı ve meyus yüzlü bir büro memuresine benziyordu. Şimdiye kadar mütehakkim ve daima aksi kocasının, bir kadın olarak hoşuna gitmeği hiç denememiş, hattâ aklına bile getirmemişti. Gömleklerini güzel ütüler, kocasına temiz bakar ve hakikaten lezzetli yemek pişirirdi, okadar.. Şimdi kapıya yöneldi. Araladı ve hizmetçinin kapı önüne bırakmış olduğu sıcak su güğümünü içeriye

— Zorlama beni.. Ama mademki istiyorsun.. Bugünkü gazeteleri gördün mü??. Birinci sayfalarında mühim bir haber vardı. Baktın mı ona?.

Kadın bir müddet düşündü:

— Ha.. Evet.. Şu oniki kadın öldürüp soyan canavara ait bir haber değil mi?.

Adam, gayet sakin:

— Oniki değil, onüç!., dedi. Tam onüç kadın öldürdüm.

Kadın, odanın loşluğunda âdeta nefes darlığı çekiyordu.

— Ne diyorsun?

— Ne diyeceğim?. Onüç kadın

« Sen delisin! Ben senden korkuyorum! Ödüm patlıyor!.. »

alarak kanadı tekrar kapattı. Sonra kocasına döndü:

— Sıcak suyun gelmiş!.

Fakat adam, yatağa uzanmıştı bile:

— Şimdi bırak, çok yorgunum!., diyordu.

Kadın da sade geceliğini giydi. Bir müddet saçlarını taradıktan sonra yorganın altına girdi.

Birkaç dakika, odada derin bir sessizlik hasıl oldu. Sonra kadın sordu:

— Senin nen var Emil?. Neden böyle sinirlisin.. Yine karacığer sanıcıların mı başladı?.

Adam, aksi:

— Hayır!. Bir şeyim yok!., dedi.

— Neye bana söylemek istemiyorsun?. Sende bir şey var..

öldüren canavar benim, diyorum..

— Bırak Allah aşkına Emil!. Böyle münasebetsiz şakalar yapma!.

— Ne şakası canım?. Biz neden öyle alelacele yola çıkıp buralara kadar geldik sanıyorsun? Beni arıyorlar.. Anlıyor musun?. Polis arıyor beni.. Ondan kaçtım ben...

Kadın, şaşalamıştı:

— Yalan söylüyorsun!. Beni korkutmak istiyorsun!., dedi.

— Zavallı karıcığım.. Düşünüyorsun da aklın almıyor değil mi?. Tavuk bile kesemiyen kocan, nasıl olur da onüç kadının kanına girer, değil mi? Bak sana anlatayım.. Benim sakin ve sessiz görüldüğüme bakma.. İçimde müthiş bir sergüzeşt istiyakı yanıyordu. Tehlikeli bir hayat yaşamaya bayılıyordum.. Düşün bir kere, hergün yakalanmam

ve idam edilmem ihtimali yok muydu?. O ne heyecandır bilsen..

Kadın yine inanmadı:

— İmkânı yok bunun! dedi, Sen geceleri hiç sokağa çıkmazdın.. Hep evinde idin..

Adam, ihtirasla devam etti:

— Tabii.. Gecelerim sana, aileme aitti, çünkü..

— Peki gündüzleri işin ne oluyordu?.

— İşim buydu benim.. Kadın öldürüp soyarak!

Kadın, yatağın kenarına oturmuş dehşet içinde katılmış gibiydi. Bakışları, boşluğa dalıp kalmışlardı. Şimdi kafasında bir soru sıvrılıyor ve bunu nasıl sorması gerektiğini hesaplıyordu. Nihayet dehşetle kocasına baktı:

— Peki, şimdi ne yapacaksın?., dedi.

Adam:

— Benim artık buralardan gitmem lâzım!., diye cevap verdi. İzimi bulmuş olmalarından korkuyorum. Sen yarın yine evimize dönersin. Soranlara, benim iş icabı seyahate çıktığımı söylersin. Sen neredeydin derlerse, beni Le Haver'e kadar götürüp gemiye bindirdiğini ve döndüğünü anlatırsın. En aşağı dört ay kadar seyahatte kalacağımı ve iyi para kazanacağımı da söyle.. Adresimi soran olursa, daima gezdiğim için sabit bir adresim olmadığını, sana adresimi bildireceğimi söylediğimi anlat!.

Kadın, yarı yarıya yataktan fırlamış gibiydi:

— Ne sanıyorsun? dedi. Ne sanıyorsun yani?. Ben ne olacağım?..

Erkek onu teskin etmeğe çalıştı:

— Dur karıcığım.. Hemen fevran etme!. Ben, zannettiğin kadar suçlu değilim.. Ömrümde ilk defa, başıma böyle bir iş geldi işte..

Ama karısı, kapıya kadar ulaşmıştı bile..

— Sen delisin! dedi. Ben senden korkuyorum.. Senden ödüm patlıyor.. Şimdi imdat istiyeceğim!.

Fakat bağırmadı. Adam da ardından seğırtmiş, sakin bir gülümseyişle karısını kolundan tutup geri çekmişti,

— Budala!., diyordu. Sen böyle, ben ne söylersem inanacak mısın?. Aptal mısın sen?. Hiç düşünmüyor musun, ki ben öyle kadınları kandıracak tipte bir adam değilim.. Hangi kadın bana aldanır da tuzağıma düşer?. Benim onüç kadın öldürebileceğimi aklın kesti demek ha?. Hay budala hay!. Sen benim tavuk kesmekten bile âciz olduğumu bilmez misin? Demek sana birisi gelip kocanın katil olduğunu söylese, hemen inanıvereceksin!.

Haydi gel be budala kadın!. Bende insan öldürecek yüz var mı, baksana?. Ben sessiz sadasız bir adamım... Sana şaka yaptım ayol.. Şaka..

Birden sesini alçaltmıştı,

Kapının önünde, koridorda adım sesleri ve fısıltılar belirmişti. Sonra birdenbire kapıya sert sert vuruldu ve bir ses:

— Polis!., diye bağırdı. Kanun namına açınız!.

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira - 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare eden: TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

NAT PINKERTON

DEMİK GELMEDİ HA! BİR DE TELEFONDA BENİMLE KONUSMAK İSTEDİĞİNİ SÖYLEMİŞTİ. KADINLARIN HEPSİ YA-LANCIDIR. BLINKSE SÖYLE BİR DARA ONU İÇERİ ALMASIN

48

BAŞKA BİRŞEY DAHA VAR KAPTAN. NEHİRDE YÜZEN BİR KIZI ÇARPTIK. BİLEĞİ YİNE Mİ KIZ? DERHAL MİSTER BLINKSE HABER VER. BENİ UĞRASTIRMA.

AMA KIZ PEK GÜZEL BİRŞEY PATRON. GEMİYE GETİRDİM SİZİNLE TANISMAK İSTİYOR.

SERSEM! DERHAL SAHİLE BIRAK BURADA YABANCI NİN İŞİ YOK

AMA BU KIZ SADECE GÜZEL DEĞİL. HEM DE ZENGİNİ. BABASININ AMERİKALI BİR MİLYONER OLDUĞUNU SÖYLÜYOR.

LAKIRDI. AMERİKALI LAR DAİMA MİLYONERDİR LER. ZATEN KARININ KIZI OLSA NAFILE.

SEN GÜZELLİKTEN NE ANLARSIN Kİ HAN SEN 2 YÜZ SENEDEN BERİ İNGİLTERE O NUN GÜZELLİĞİNİN BİR ESİNİ YARATMADI.

HERİF OYNAK! LORT NELSON LAR, LEYDİ HA MILTONLAR LA ADAMA KİLLİ BOZMUŞ.

BU SIRADA...

İSKANBİL ZAR. RULET. HEPSİ VAR. BU GEMİ TAM BİZİM BETYA'NIN DİŞİ NE GÖRE BİR ŞEY.

BANA YARDIM ET DE GÜMAN SANIN BAŞINA GİDEYİM Mİ TEKERLEĞİ DÖNDÜRMEK İSTİYORUM YÜRÜMESEN DAHA İYİ OLUR KIZIM.

ALLAH AŞKINA KENDİ YILIGIN İÇİN DUR ARTIK KAPTAN KÖR. MORAN DUYACAK KIZIĞI ZAMAN.

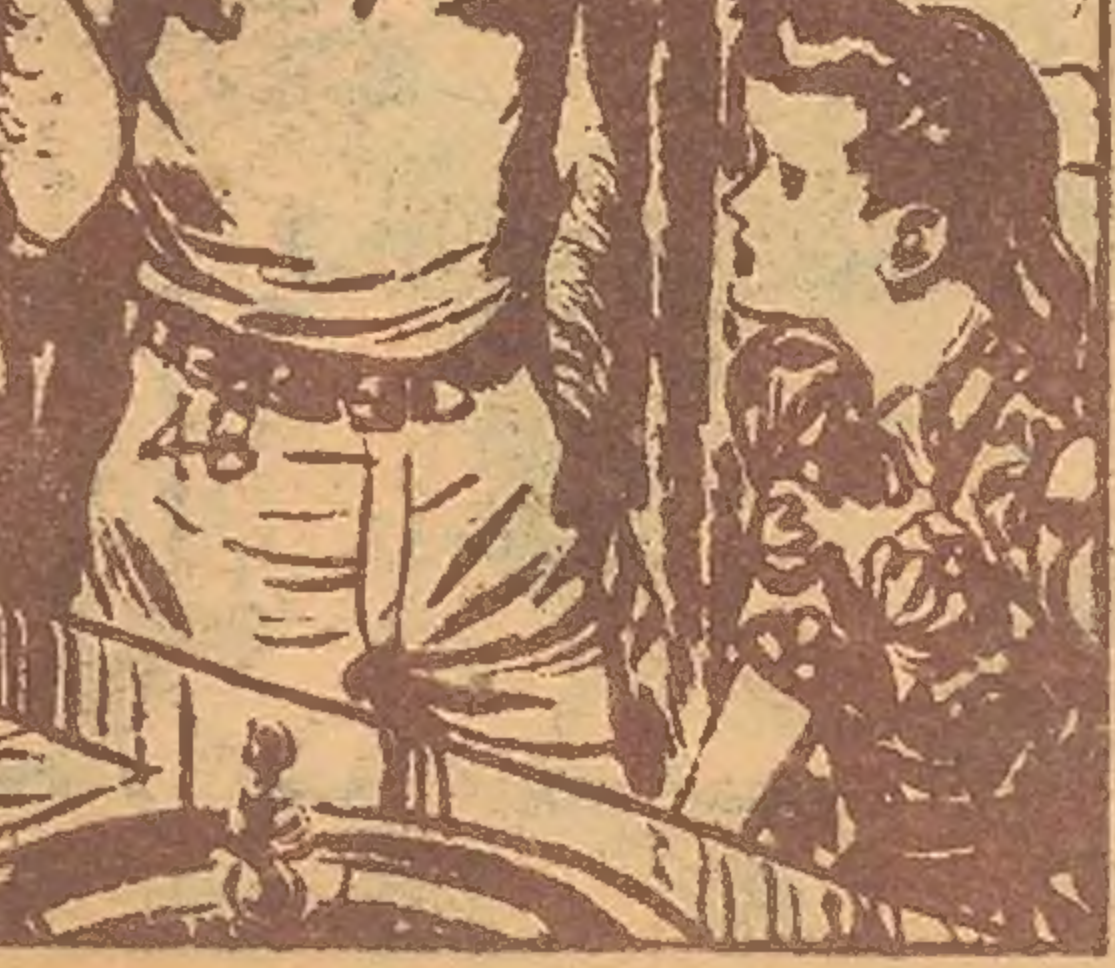
BU ACAYİP İSİMLİ ADAM HAKI KATEN MEV. CÜT MÜZ BAK GENE RİRMİZİ BU RULETTE HİYLE VAR.

BÖYLE ŞEYLER SÖYLEME SONRA BAŞIN BELAYA SİRER \$\$\$...

O TEKERLEĞİN BAŞINDAN GERİLİN. KAPTAN DERHAL SAHİLE ÇIKARILMANIZI EMREDİYOR. BEN KALACAM.

BANA BAK HANIM BENİM ÇOCUKLARLA OYNAYACAK VAKTİM YOK. HAYDI.

NAFILE YOR. RULMAYIN. BANA DOKUNUR SANIZ BANGIR BANGIR BAĞIRIRIM.

HEM ZATEN BİLEĞİMİN DERHAL TEDAVİSİ LAZIM. KAVSA ÇIKARMAK İSTİMİZE GELMEZ HANSEN. SONRA POLİS LERLE UĞRAŞMAK VAR GİT DOKTORA GETİR.

BÜTÜN KÖZLER ELİMDE DEĞİL Mİ ZATEN

ARKASI VAR.

BRIK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

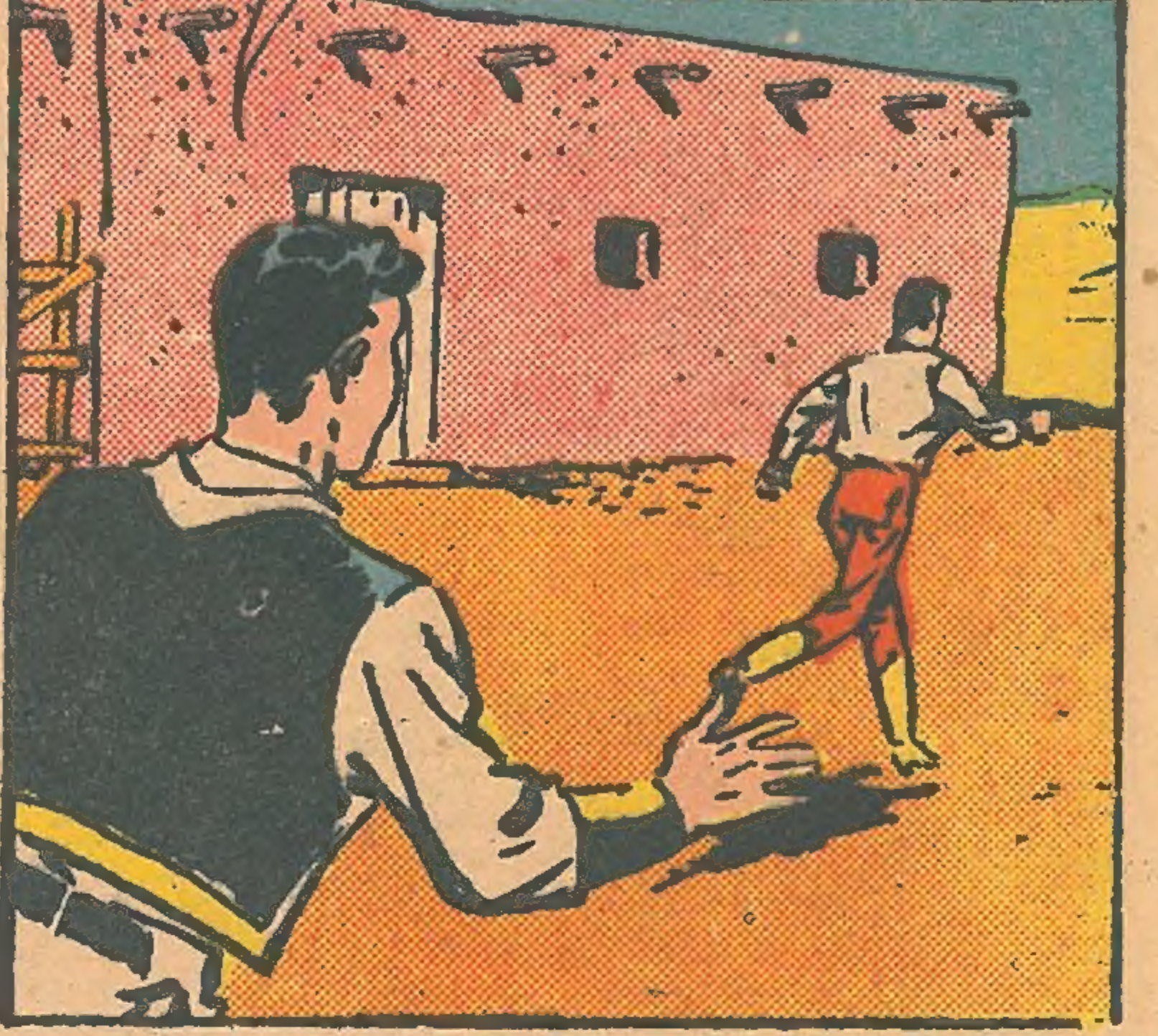
BU DA NE? BİR BEBEK!! KIZ ÇOCUK LARI GİBİ BEBEKLE OYNUYORLARMIS.. NE SAPIK ŞEYLER

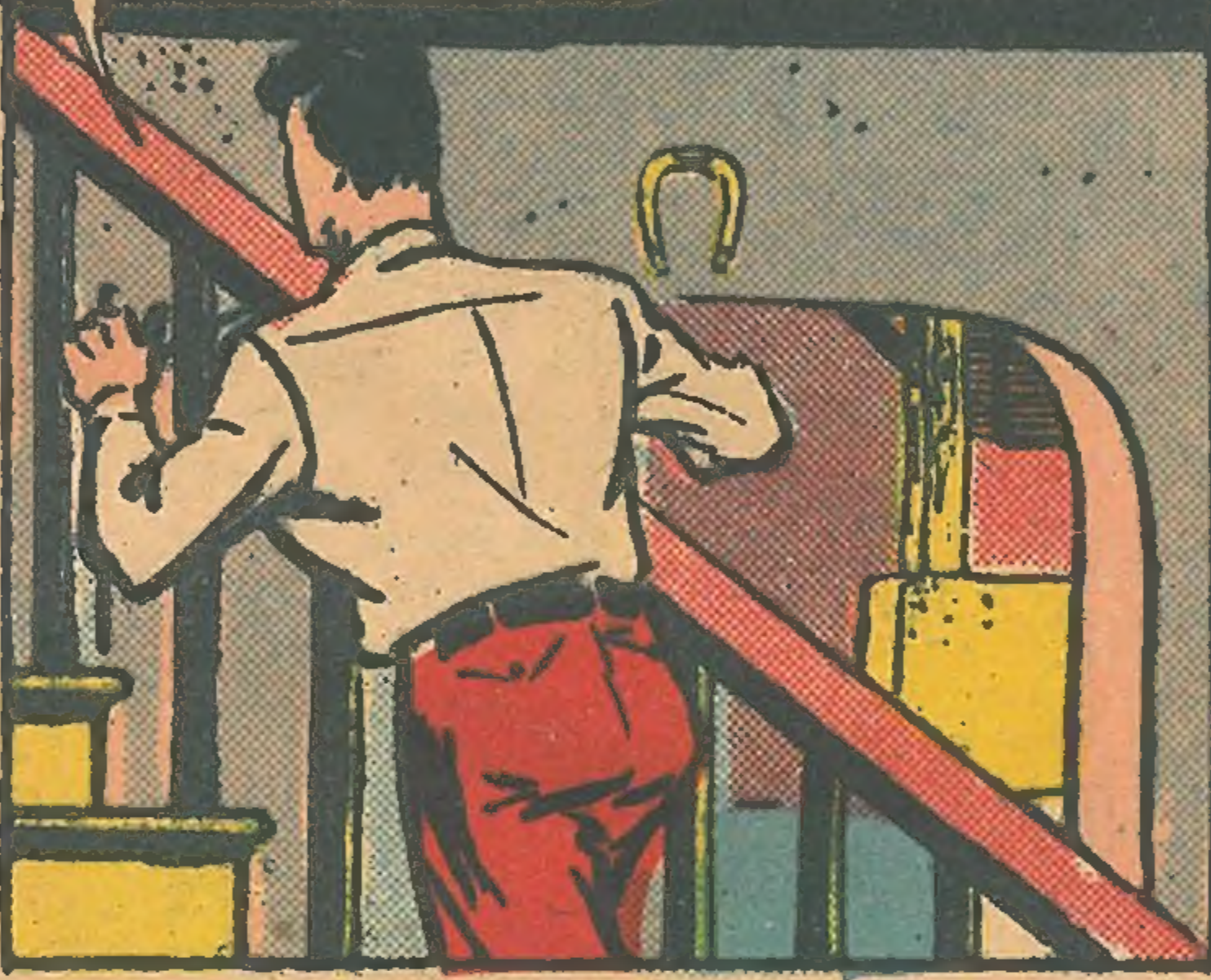
GÜNAYDIN BRIK.. BENİN NE ?! ALİMLE ARKADAŞLARI BU SABAH ERKENDEN GİTTİLER..

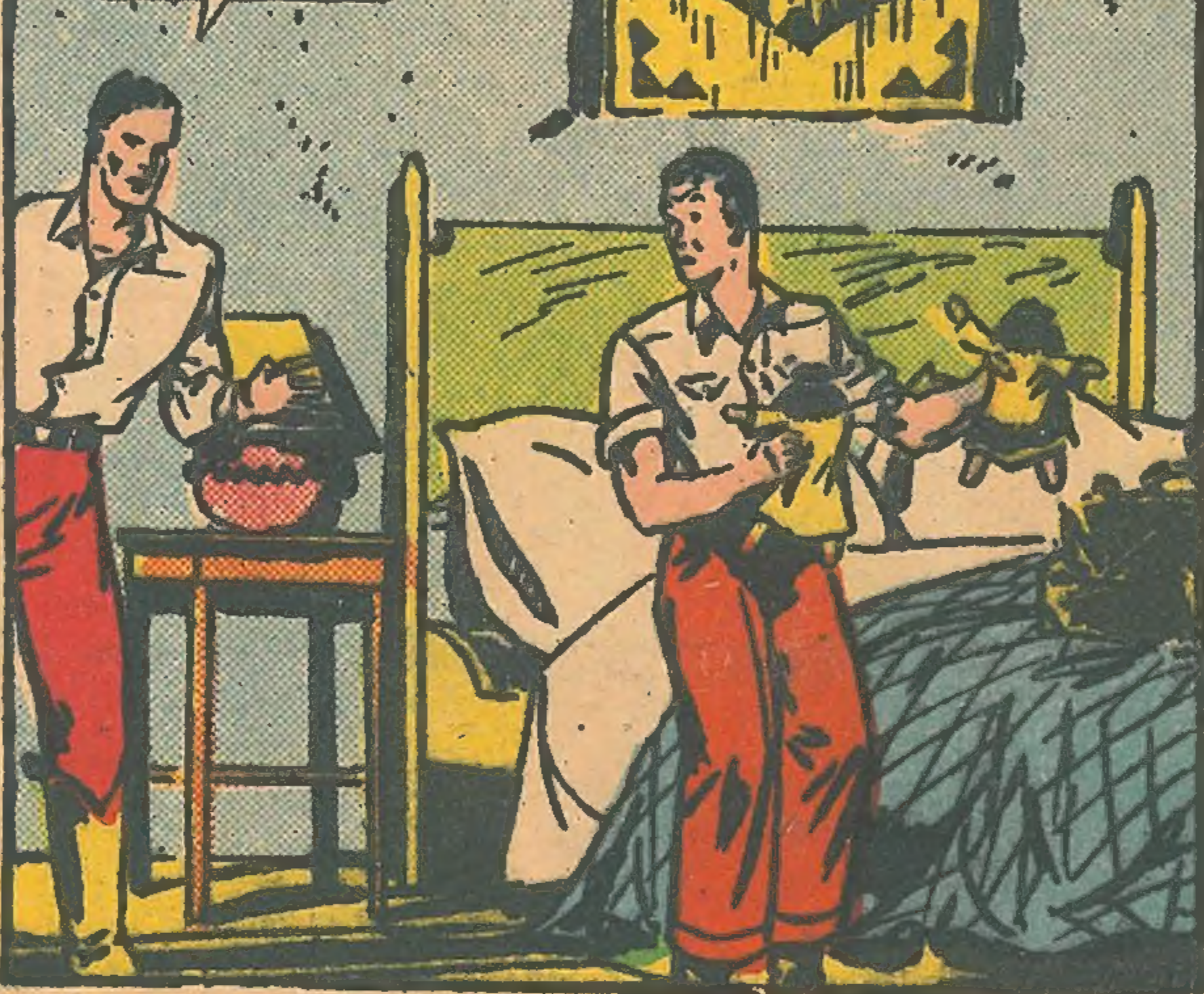
EVET... DOĞUYA DÖNMÜK ZAMANI GELDİ DEDİLER.. SEN NEREYE?

GİDİP ODALARINA BİR GÖZ GEZDİREYİM.. BANA KALIRSA MAĞARADAKİ O HERİFLE BU ACAYİP PROFESÖR ARASINDA BİR MÜNA SEBET VARDI.

PAVLO..

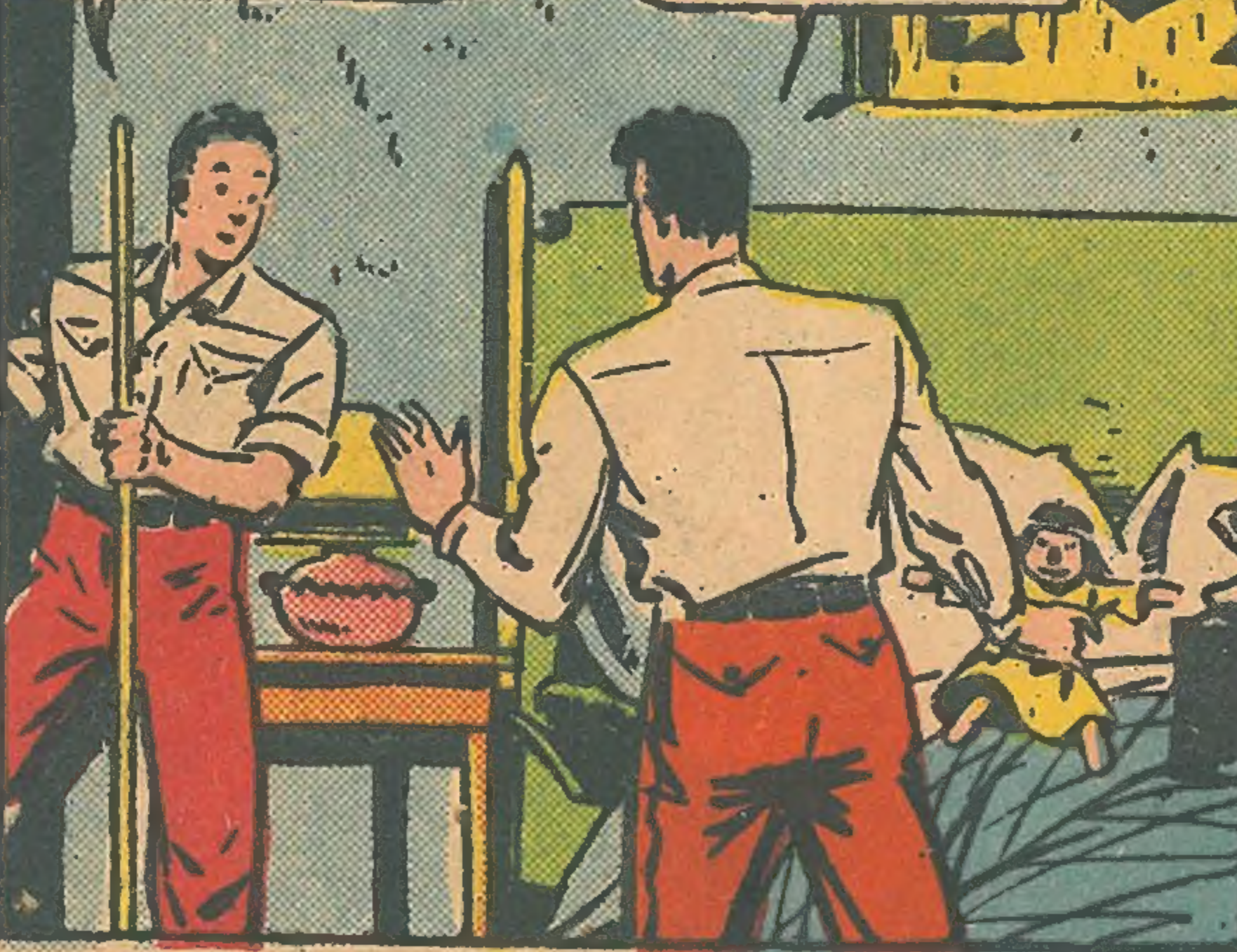
YEMİN EDERİM Kİ BİR ŞEY GELMİYORDUM BAY BRIK.. VALİZ AÇIK DU.. RUYORDU VE...

HAYDİ BUNU UNUT VE BURADAN GİT PAVLO

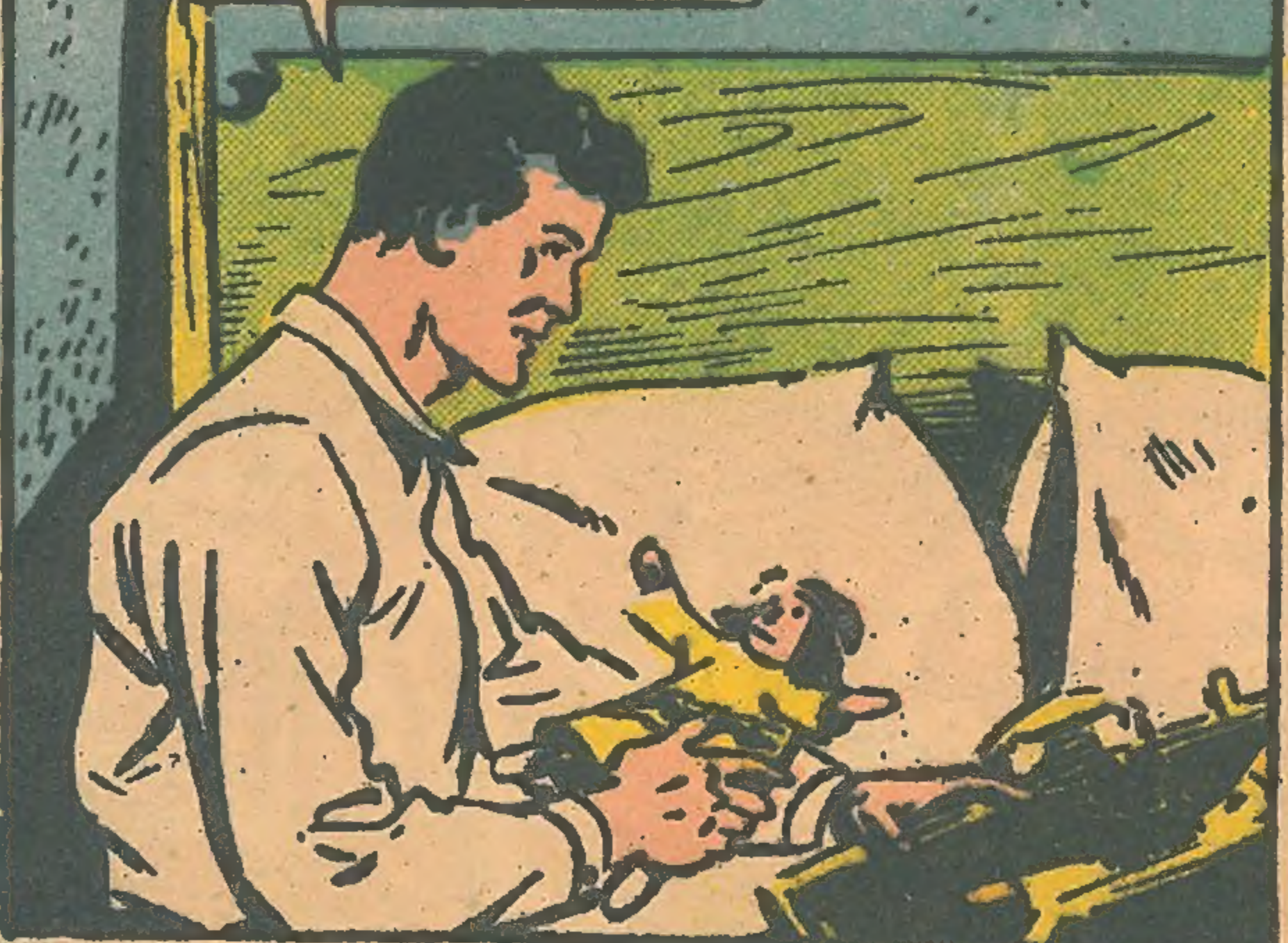

BAY PİYETROYA SÖY.. LEMEZZİNİZ DEĞİL Mİ?

HAYIR.. HIÇ ME.. RAK ETME..

BU BEBEK! YÜZDE YÜZ EMİ.. NİM! FAKAT İMKÂNSIZ..

EVET.. EVET.. BU ELMASLI BE.. BEĞİN TA KENDİSİ..

PROFESÖR KOPAK.. BEN ELMASLI BEBEĞİ BULDUM

ŞAKA, NİN SİRASI MI BRIK?

BAKIN HELE..

LÂKİN BU MÜZEDEN ÇALINAN OLAMAZ..

HAYIR HAYIR!.. TA KENDİSİ.. NEREDE BULDUN BUNU?

BU SABAH GİDEN YABANCILARIN OODASINDA..

YALNIZ RUHLAR

AMA HAKIKİ FOTOĞRAFI GÖNDERE-
REK TEKRAR YAZACAĞIM.. O ZA-
MAN MARK HAKİKATI VE BE-
NİM BİR TUTUĞA DÜŞ-
TÜĞÜMÜ AN-
LAYA-
CAK.

ŞİMDİ İKİ FOTOĞRAFI KARSI-
LASTIRARAK HÜKMÜNÜ VER.
SENİN "ZÜPPE" DEDİĞİN ADA-
MIN BENDEN EN AŞAĞI, ÜÇ
ADIM GERİDE OL-
DUĞUNA DİK-
KAT ET.

Muhakkak olan
bir şey varsa o,
da her ikimizin
bir oyuna kurban
gittiğimizdir.
Bunun da
gayesi bizi
bir birimizden
ayırmaaktır.
Ben daima seni sevdim
ve daima sana sadık
Kaldım Mark! Bugün
Mark da benim için
yeni bir hayattır.

MARKIN TAYİN
OLDUĞU MANILA'DA BÜYÜK BİRKAYNASMA
VARDIR. JAPONLAR İLERLEMekte VE
AMERİKALILAR MÜDAFAYA ÇALIŞMAKTA-
DIRLAR.

DERHAL GÖNDE-
RİRSEM, MARK
CEPHEYE GİTME-
DEN ÖNCE ALIR.
ONUN DA BENİ
SEVDİĞİNE E-
MINİM.. BU
RUH HALETİ
İÇİNDE CEPHEYE
GİTME MELİDİR.

F. TÜMENİ HAVA YARDIMI İSTİ-
YOR KOMUTAN!

DERHAL BİR
BOMBARDİMAN
FİLOSU HAZIR-
LATIN...

GALİBA İŞLER FENA GİDİ-
YOR MARK?
EVET. İLK HAVA TAARRUZUNU
BİZİM FİLO YAPACAK
GALİBA!

POSTA GELMİŞ GİDİP
BİR BAKAYIM.

BANA DA MEKTUP
VAR MI ONA DA BAK
BEN AL BAYIN VANINA
GİDİYORUM.

YÜZBAŞI MARK PARKER!

BANA VERİN.

ELSA'DAN GELİYOR! BUNU YOK
ETMEK LAZIM! BELKİ HİÇ
BEKLENMEDİK BİR HABER
VARDIR.

EGER MARK BU NEKTİ-
BU OKUYUP ÇOCUK ME-
SELESİNİ ÖĞRENE VE
FOTOĞRAFI GÖRSEYDİ
İŞLER BİR HAYLI
ÇATALLASAKTI.

12
24

SANA BİR ŞEY YOK MARK, KU-
MANDANLIKTAN NE HABER?

DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ, BU
GECE BİZİ ATEŞİN İÇİNE
YOLLUYACAKLAR. YARINDA
MANILANIN TAHLİYESİ
BAŞLIYACAK.

İKİ SENEDENBERİ İLK DEFA
SENDEN AYRILACAGIM.... SEN
İHTİYAR KUVVETLERLE BERA-
BER KALACAKSIN.

DEMİK AYRILIYORUZ
HA! NE FENA... SENSİZ
BURADA NE YAPACAGIM.

İSTE KOMUTANIN
EMİRLERİ YÜZBAŞIM.

PEKİ, FİLO EFRADINA
DERHAL HAZIR OLMA-
LARI İÇİN EMİRLERİ-
Mİ BİLDİRİN.

BİR KAÇ SAAT SONRA...

ALLAHA İSMARLADIK CENİ
ÇOK GEÇNEDEN GERİ DÖNECEĞİM.

GÜLE GÜLE GİT MARK! KALBİM HEP
SENİNLE BERABER OLACAK

ÂLÂ ŞİMDİ SAN-
FRANSİSKOVA GİT-
MEK ÇARELERİNİ
ARAYIM. ORADA
ELSA'DAN BAŞLA-
MAK ÜZERE GÖ-
RÜLECEK BİRÇOK
İŞLERİM VAR.

ISTIRAP KASIRGASI

Yazan = Kemalettin Tuğcu

Aşk ve macera romanı: 23

Ehramın böyle, yarı deli bir halde merdivenleri çıktığı sırada, Merhum paşanın içinde sakın ve tertemiz geceler geçirdiği yatak odasında garip bir sahne görünüyor-du.

Mansur, kundaklı bir çocuk gibi sarılan genç kıza yaklaşmış ve bütün insafsızlığı ile, ozamana kadar çektiği hayat acılarının ve mahrumiyetlerinin hincını almağa yeltenmişti.

Kendisinde öyle bir vahşet ve öyle bir kuvvet hissediyordu ki bir an içinde, kızın ayağa kalkmasını, kendisiyle mücadeleye girişmesini âdeta arzu ediyordu. Safi sinir kesilen parmaklarıyla ipleri çözdü.

Yavaş yavaş ve sinsi sinsi kimildanan bu örtülerin altındaki yüzün bir an önce meydana çıktığını istedi. Kızın baygın olmadığını kimildamalarından anlamıştı.

Acaba korktuğu için mi ses çıkar-mıyordu?

Mansur genç kıza saran örtüyü şiddetle çekti. Hemen elleriyle boğazına sarılmağa ve ona ölüm korkusunu tattırmağa hazırlandı.

Solukları körük gibiydi. Sakat göğsü çarpıntılarla sarsılarak çabuk çabuk kabarıp iniyor, yüzünde tehlikeli bir sarılık belirliyordu.

Boşalan örtünün altında kimildayan kollar baş hizasından örtüyü araladı. İlk saçların yığını arasından parlak ve genç bir göz ona doğru baktı ve çabucak örtüyü başına çekti ve aynı zamanda, şuh bir kahkaha koptu.

Mansur bir an içinde şaşaladı.

Acaba kız deli olduğu için mi gülüyordu?

Bu gülüş önce kendisini korkuttu. Sonra birden bütün canavarlığı ile üzerine atıldı. Örtülerin altından :

— Ay, diye bir bağırtı koptu.

Sonra örtülerin altındaki vücut bir yay gibi büzüldü. İki besli ayak Mansurun göğsüne dayandı ve aynı zamanda şiddetle tekmeledi.

Mansur havalandığını hissetti. Bir saniye geçmeden kapının önüne kadar yuvarlandı. Kemikli sırtı korkunç bir acı ile sızladı. Kafası kapıya çarparak orasını davul gibi ötürmüştü.

Sakat adamın duyduğu acı yüreğine çökmüş, birden gözleri kapanmış ve bir omuzu üzerine devrilmişti.

Somya esnedi. Attığı tekmenin hızıyla sıçramış olan vücut karyolanın üstüne oturmuş, korkusuzca çıplak ayaklarını sallandırmıştı.

Üzerinde pembe bir sabahlık vardı. Yakası, kolları kapalı, sık bir sabahlık. Bileğinde bir kaç altın bileziğin sıkıradığı bu kız, saçlarını parmaklarıyla düzelterek hiçbir telaş eseri göstermiyen bu kız, Civelek Fatmaydı.

Çok korku çekmiş ve hayli canı yanmakta bulunan Peyker kalfayı yalnız bırakmak istemiyen Şermin, o gece için karyolasını Fatmaya bırakmıştı.

Fatma hakikaten uyuyordu. Fakat hafif bir uyku. Mansurdan çok arnavutlardan korkmuş, onun için ses çıkartmamıştı. Mansurun gelişinden işi anlıyan kurnaz kadın rolünü pek güzel oynamıştı.

Mansur baygın değildi. Acılarını gidermeğe çalışıyor, avnı zamanda aczini arlıyor, müthiş bir yeisle gözleri doluyordu.

Yavaş yavaş açtığı gözleri Civelek Fatmaya ilmişti. Hayretinden az daha çıldıracaktı. Acılarını bile bir an için unuttu. Doğruldu. Testekerek açılan gözlerle bir daha baktı.

Bu güzel, sıcak manzaralı, sık kıyafetli kadın Şermin değildi. Katıyen.

Fakat kim?

Civelek ayağa kalktı. Sabahlığının yakasını paçasını düzeltti. İnanılmaz bir soğuk kanlılıkla gerinirken :

— Uykumu alamamışım daha, diye söylendi.

Sonra Mansura bakarak zarif bir reverans yaptı :

— Biraz kabaca hareket ettim ama suç bende değil şekerim. Ne vardı öyle üstüme saldıracak.

Mansurun dili tutulmuştu. Ezik bir çıyan gibi kıvranarak, utanarak, inleyerek doğrulmağa çalışıyordu.

Civelek serbest hareketlerle ona doğru ilerledi. Bir bileğini onun kolunun altından geçirerek kalkmasına yardım etti.

Mansur, paşadan kalan şezlonga ilmişti. Civelek :

— Vallahi üzülüm doğrusu, dedi. Sen de pek boş bulunmuşsun. Her ne ise. Bana müsaade edersin değil mi şekerim. İneyim aşağıya. Hem insan yalısına gelen bir misafiri böyle iki zebaniyle yatağından kaldırtır mı?

Anahtarla kapıyı açtı ve açar açmaz da şaşaladı :

— A. a. a. a. Destur. Bu da ne ayol. Bu fellah çıldırdı mı?

Behram merdivenleri çıkınca iki eliyle kavradığı kılıcı, sağa, sola savurmağa ve aynı zamanda da inceli kalınlı bir sesle haykırmağa başlamıştı :

— Ya..... Allah. Ya... Allah.

Kapının aralığından, arabı öyle bembeyaz boy entarisi, ak saçları, dönük gözleri ve kudurmuş haliyle gören Mansur birden sapsarı oldu. Aklından :

— Beni öldürmeğe geldi, düşüncesi geçti.

— 19 —

Civeleğin yatağını boş bulan Şermin hemen işi anlamıştı. Önce küçük tabancayı alarak yukarıya fırlamak istedi. Sonra aklına bir başka çare geldi.

Peyker kalfanın, kimin hesabına tartaklandığını biliyordu. Civelek işi anlatmış, buna havli gülmüşlerdi.

Şermin koşarak alt kata indi. İki arnavut yatmamışlardı. Ramazan :

— Uyumayasın Bayram, çünkü efendim buruşacak kâğıt paralar. Sonram almaz o efendi bunları, versin bize altın para, diyor.

Bayram da aynı fikirdeydi :

— More Remezan yatmıyasın kardaşlık, buruşacak paralar.

Şermin birden odaya girdi. İki Arnavut hemen yerlerinden sıçradılar. İkisi aynı zamanda haykırdı :

— Hoy more şeytan. Nerden çıkmışsin sen. Biz bağlamışık efendim seni.

Şerminin çene çalacak vakti yoktu. Hırsla haykırdı :

— Siz beni bağlamadınız. Sizin bağladığınız çiçekli fistan giyen koyun gibi bakan kızdı. Siz onu kendi elinizle götürüp efendinin yatağına bıraktınız.

İki arnavut birbirlerine bakiştılar. Bu sözlerin içinden ancak «Çiçekli fistan giyen kız» kelimelerini anlamışlardı. Bu kadarı da onlara kâfi geldi. Bayram haykırdı :

— More ne dersin sen? Yoksam yatarıdın senin yataklıkta?

— Evet, evet, benim yatağımda yatıyordu. Beni diye onu bağlayıp götürdünüz. Kosun yukarıya.

İki arnavut neft yağı sürülmüş gibi, çiçekli fistan giyen kıza birbirle-

rinden evvel kapmak için merdivenlere saldırdılar. İki arnavudun ağır gövdesi altında basamaklar gümürdüyor, trabzanlar yıkılacak gibi gıcırıyor, sanki aşağıdan yukarıya bir tabur asker çıkıyordu.

Bu gürültü içinde üst katın sofasına çıkınca birden durakladılar. Elektrik yanıyor ve koca salonda Behram, gözleri dönük, ağzı köpük içinde beyaz boy entarisiyle, sağa, sola kılıç savuruyor, kendisinden geçmiş bir halde miyavlıyordu :

— Ya..... Allah! Ya..... Allah!

Ramazanla Bayram son basamaklarda durdular. Gözleri önce kordudan, sonra hayretten açılıp kaldı. Seslerini mümkün olduğu kadar kısarak konuştular :

— More bu arap efendi korkarım keser bizi.

— More kardaşlık ne yapmışık biz ona.

İşte bu sırada da Civelek yatak odasının kapısından dışarıya çıkmıştı. Önce arabı, sonra da iki izbandu gördü. Bir an kadar ne yapacağını düşündükten sonra bir iki sıçrayışta kütüphane odasına geçti. Elektrikleri yaktı ve oradan avazı çıktığı kadar haykırmağa başladı :

— Behram ağa, Behram ağa. Kurtar beni. Kurtar beni.

Kendisinden geçmiş bulunan arabın kulaklarını bu ses çivi gibi deldi. Bu ince ve canhıraş çığlıklar onu bir saniye kadar aydı. Kütüphane odasına yöneldi :

— Ya... Allah... İnna Fetechna leke... Ya Gafur, Ya Rahim.

— Can kurtaran yok mu? İmdad.. İmdad.

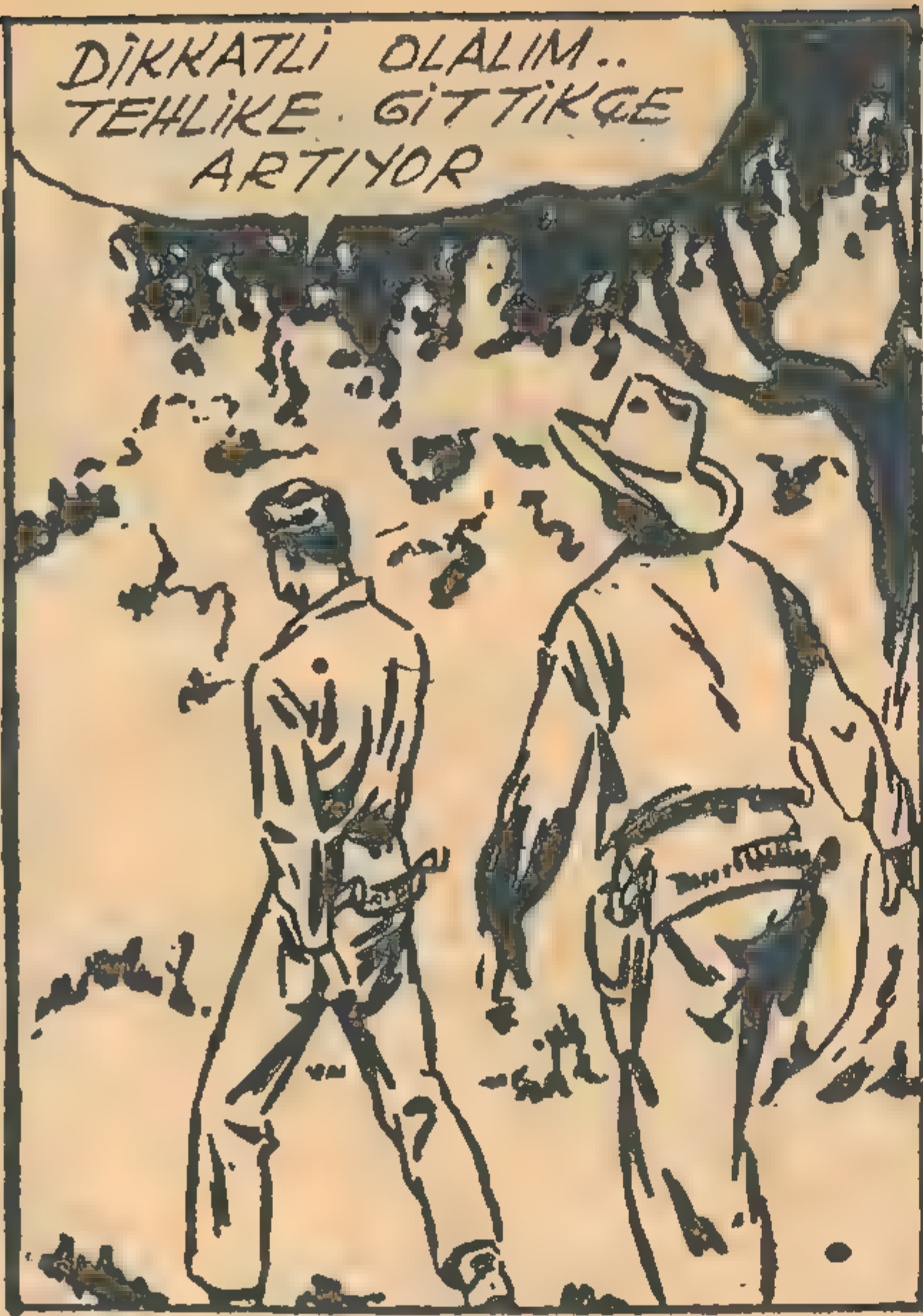
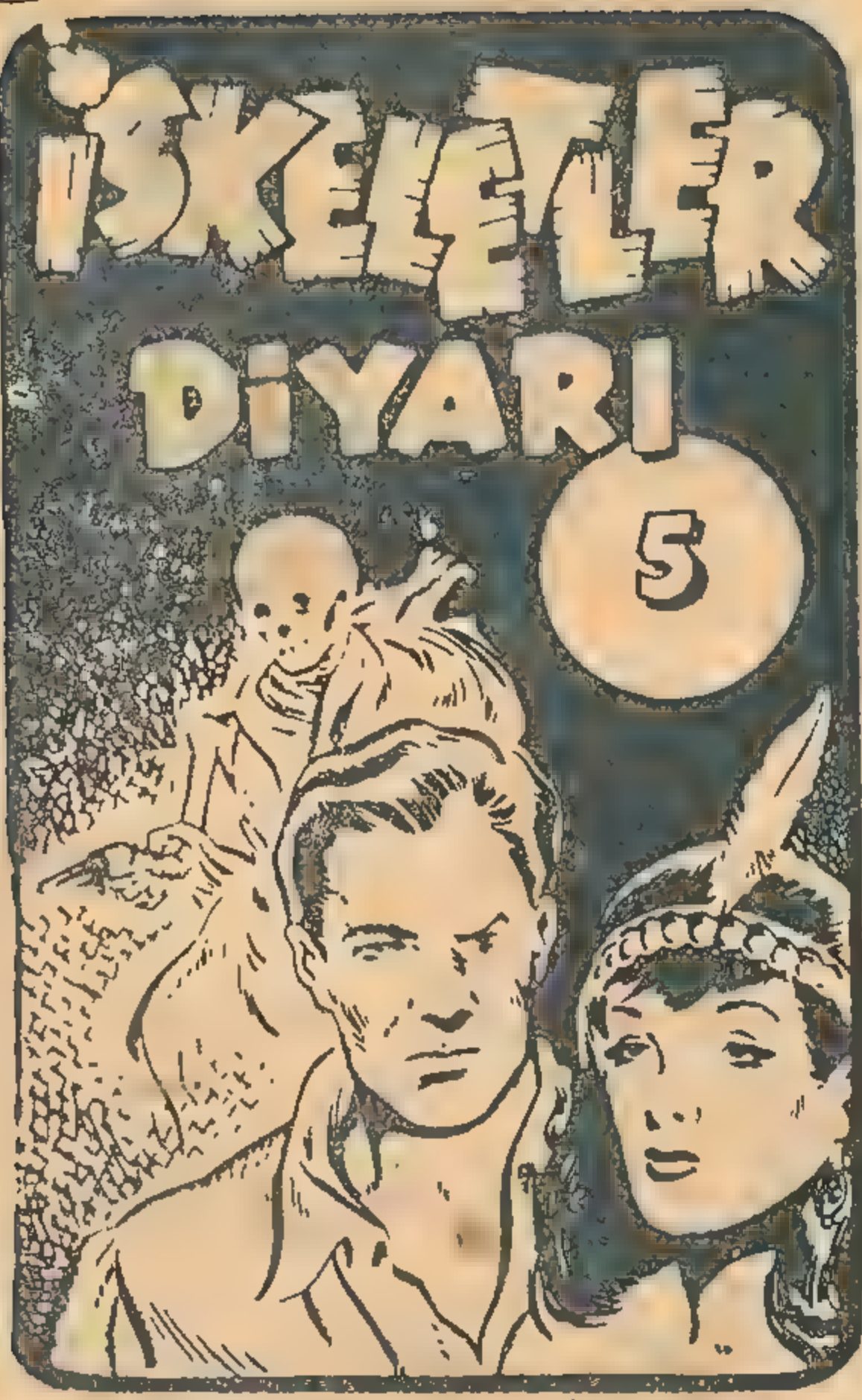
İşin iç yüzünü bilmiyen ve bu çığlıkları duyan Şermin bu defa kendisinden geçmiş bir halde yukarıya fırladı.

İki arnavudun arasından hızla geçti. Behramın sağa, sola savurduğu kılıca bakmadan kütüphane odasına daldı. Kararmış gözleriyle, bir köşeye saklanmış olan Civeleği göremeyince Paşanın yatak odasına koştu.

(Devamı 14 üncü sayfada)

Şermin, iki Arnavuda: « Gece taşıdığınız kadın ben değildim. Çiçekli fistanlı kadındı! » dedi.

DİKKATLİ OLALIM..
TEHLİKE GİTTİKÇE
ARTIYOR

YUKON'UN PINA-
RINA KADAR İLER-
LİYELİM.

BAK FRED.. YİNE DEVİN
AYAK İZLERİ.. BUNU
TAKİP EDELİM.

İKİ ADAM YUKON'UN
PINARINA GELDİLER.

BEKLE BENİ BİRAZ.. BU
ŞELÂLENİN DİBİNDE BİR
ŞEYLER VAR..

TAM TAHMİN ETTİĞİM GİBİ.
ŞELÂLE KAYALARA DOKUN.
MADAN AKIYOR.. BURADAN
GEÇİLEBİLİR..

ROBER BİRBİR İHTİMAAM
İLE ŞELÂLENİN DİBİNE
VARDI.

TAMAM... DAĞIN İÇE-
RİLERİNE GİREN
BİR MAĞARA..

VAY!.. KOCA KOCA
ALTIN KELLELERİ.
PİRİL PİRİL..

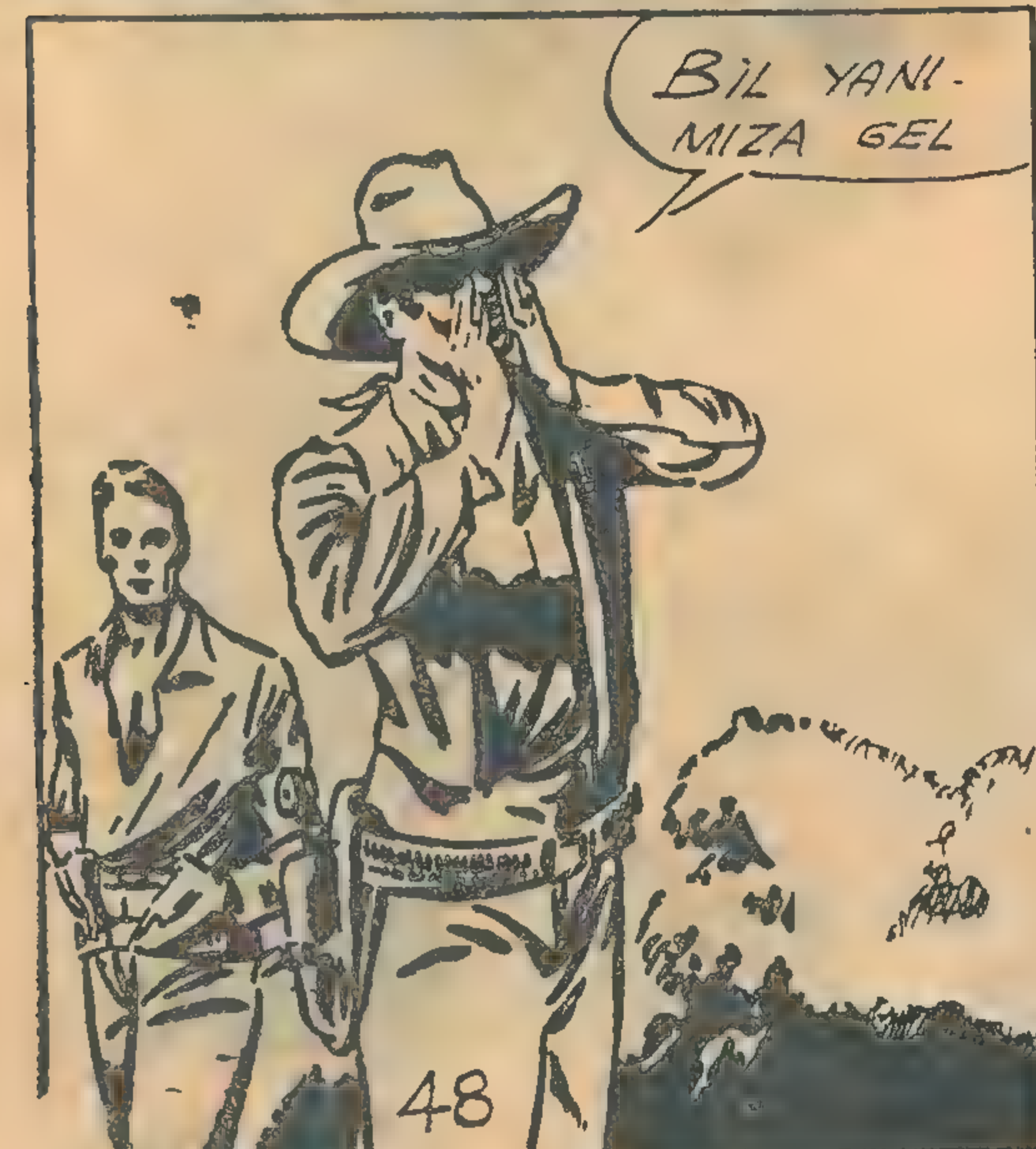

ÇABUK BİL'İ BULALIM..
DEVİN İNİ BU OL-NE Dİ-
SA GE-YORSUN
REK. DUYMUŞ
RUM

BİL!.. BİL!
ZAVALLI!.. U.
YUYOR GİBİ

HAYIR
FRED
ÖLMÜŞ

BİL YANİ-
MIZA GEL

İSTE..
AĞACIN
DİBİN-
DE..

BİL GELMEYİNCE GERİ
DÖNDÜLER VE KOVBOYU
ÖLÜ OLARAK BİR AĞA-
CIN DİBİNE UZANMIŞ
BULDULAR

ARKASI
VAR

Kopuk Arif

Yazan: M. YAMAN

Bir elinde küçük, ötekinde büyük iki bavulla yol ortasında. Galiba boş bir taksi bekliyordu. Arkadaşı uzaktan gördü:

— Hayrola Rıdvancığım, yolculuk mu?

— Alay etme Allahını seversen dedi. Öfkem burnumda zaten. Yağmur serpiyor. Şu küçük bavulu olsun al da bir bir saçak altına sığınalım.

Geniş saçaklı bir evin önüne gelince büyük bavulun üzerine oturdu ve ve anlattı:

— Bizim Arifi tanırısın. Kopuk Arif. Hani yediğimize, içtiğimize, hattâ başka türlü eğlencemize bedavadan ortak. Ne de olsa arkadaş. Hepimiz severiz. Geçenlerde gördüm. Üst baş perişan. Ağlamakla bir sesle halini anlattı da birkaç kurşun verdim. Evimin adresini de söyledim. Ellerime sarıldı:

— Amman ağabeyciğim, dedi. Bir hizmetinde bulunayım. Çok iyiliğini gördüm. Allah seni eksik etmesin. Bir derdin varsa söyle.

"Kelin medarı olsa kendi başınal" derler. Bana ne faydası dokunacak. Her ne ise. Derdimi anlattım. Bir evin bir odasında oturuyorum. Koca karı bir ev sahibim var. Huysuz mu huysuz. Söylediğine göre şiltesinin altında, hırkasının içinde, belinden hiç ayırmadığı torbasında altınlar, senetler, daha bilmem neler. Fakat neme lâzım. Ben bekâr bir adamım, başımı sokacak bir yer buldum. Fakat son zamanlarda, şu ev sahibi hastalığı ona da sirayet etti. İlle evden çık, diye tutturdu. Parayı arttırdım, ara sıra entari, yemeni, terlik gibi hediyeler aldım, bayramda, seyranda hediyemle, şekerimle el öpmeğe

indim. Hepsini kabul etti. Fakat inat etti işte. İlle çıkacaksın. Ne para, ne pul. Aksi gibi kunturattım da yok elimde. İşte bunu anlattım da:

— Mümkünse sen bana bir yerde şöyle rahat edebileceğim bir bir pansiyon filân bul, dedim.

— Başüstüne ağabeyciğim, yarından tezi yok, dedi.

Uzatmıyayım, arası iki gün geçmeden daireye geldi. Aramızda şu konuşma geçti:

— Bulabildin mi birsey?

— İstediğinden âlâsını.

— Nerede?

— Senin ev sahibinin gönlünü yapacağım. Bundan sonra sesi bile çıkmıyacak.

— Nasıl olur?

— Sen bana şöyle hazır bir kat lacivert elbise, ucuz tarafından siyah bir kundura, seninki gibi bir şapka, bir de gömlek al. Giravattım var. Ondan sonra bir şeye karışma.

— Arif, dedim. Şu sıkıntılı zamanımda beni yolmağa kalkma. Aramızda hak, huk var.

(Bir yemân etti ki utancımдан kızardım. Dediğini de yaptım. Yi-

ne isteği üzere bir akşam kendisini eve davet ettim. Kapıyı kocakarı açtı. Sonra bu ziyaretler sıklaştı. Acayip şey. Ev sahibimde bir değişiklik var. Zengin bir arkadaş, diye tanıttığım Arif geldi gelmeli bana "çık,, demiyor. Fakat, buna mukabil, bayağı süsleniyor, saçını, başını tarıyor, çikolata kâğıtlarıyla yanaklarını allatıyor, du-

daklarının rengi bile değişiyor. Sandığındaki eski ipekli elbiseleri de hep Arifin geleceği günlerde giyiyor.

Şüphelendim, bir gün Arif odadan çıkınca, usul usul yürüyüp merdiven başından dinledim. Senin ki kocakarıyı kapının arkasında kıstırmış:

— Ah anam, diyor. Seni bin genç kıza değişmem. Ne varsa sende var. O acemiler hayatın tadını ne bilir. Daha hiçbir kâr böyle bakışlarıyla benim içimi yakmamıştı. Ya benimle evlenirsin, ya da onbeş seneyi göze alırım, seni yaşatmam.

İkisi de büyük bavulun birer ucuna oturmuş konuşuyorlardı. Arkadaşı merakla sordu:

— Bak sen şu kopuğa. Peki sonra ne oldu.

Rıdvân hırsla haykırdı:

— Ne olacak, ne yaptıysa yaptı, koca karıyla evlendi. Bir yediğini bir daha yemiyor, şimdi kont gibi geziyor.

— Peki sen, sen böyle nereye?

— Nereye olacak, hakkımda dava açtılar. Bekâr adamın bir aile yuvasında işi yok, diye... Tahliye kararı da aldılar, çıkmağa mecbur kaldık..

KORSANLAR KRALI
HİRS VE ÜZÜNTÜDEN
KÜKREYEREK SALDIRDI.

KORSANLAR KRALI

No:18

BEN SANA MASUMU ÖLDÜR-
MESİNİ GÖS-
TERİRİM.

GE!... GÖSTER..
GELECEĞİN VAR.
SA GÖRECE-
ĞİNDE
VAR.

BÜTÜN GEVİKLİĞİNE
RAĞMEN İNGİLİZ DÜŞMA-
Nıyla BOY ÖLÇÜ-
ŞECEK KIRATTA
DEĞİLDİ.

DEMİK ÖLÜMÜNE
SUSADIN DA
PEŞİMİZDEN
GELDİN.

BİRKAK KILIÇ ÇATIŞ-
MASINDAN SONRA
İNGİLİZ YERE YUVAR-
LANDI ÖLMÜŞTÜ.
HAK YERİNİ
BULDU.

KORSANLAR KRALI ÇO-
CUGUN YANINA GELDİ.

ÖLDÜ MÜ?
EMİN
MİSİN?

ZAVALLI YAV.
RUCAK.. BE-
RABER GÖTÜ.
RELİM. ARKA.
BASIN NE-
REDE?

ŞİMDİ
GELECEK
İŞTE
GELDİ.

DENİZ AŞAĞIDA..
KIYIDA BİR DE
KAYIK GÖRDÜM.. KA-
YALARIN ARASINDA..

KORSANLAR KRALI ÇOCU-
ĞU KUCAĞINA ALDI. SECE KÖYÜ
GEÇTİLER. KIYIYA
İNDİLER. - ARKASI VAR -

İSTIRAP KASIRGASI

(11 inci sayfadan devam)

Bütün kuvvetiyle kapıya atıldı. Man-
sur kapıyı içeriden kapatmıştı.

Şermin içeride Civeleğe kıyıldığı-
nı zannederek haykırdı :

— Aç, aç diyorum sana.

Mansur cevap vermedi. Bunun
üzerine bir adım geriye çekilen genç-
kız, elindeki sedef saplı küçük, top-
lu tabancayı kapıya çevirdi.

Gecenin derin ve içli sessizliğini
korkunç bir gümlleme sarstı.

— Sana aç diyorum alçak.

İkinci bir gümlleme oldu.

Kapının maden topuzuna çarpan
kurşun sekerek istikametini de-
ğiştirdi. Yandaki endam aynası kor-
kunç bir şangırtı ile salonun döşeme-
sine serildi.

(Arkası var)

ÖRÜMCEK AĞI

(4 üncü sayfadan devam)

Grund kaşlarını çattı ve söylen-
di :

— Size baştan sona kadar açık
davranacağım. Ceymis Feyni bura-
ya getirmek vazifesin. verdiğim me-
murum bana ihanet etti..

Sözünü kesti, lâkin birdenbire:

— Merak etmeyin bayan, dedi.
Bugün akşama kadar Bartels mu-
hakkak elime geçecektir. O elime
geçince, kardeşinizi de bulmuş ola-
cağım. Bu itibarla biraz sabretme-
niz, bu iş bitinceye kadar evime şe-
ref vermekte devam etmeniz lâzım.

Kurnaz kurnaz gülümsemişti.
Genç kız:

— Burası sizin eviniz mi? dedi.
Ben doktor Kellerin evi sanıyordum.

— Onun olmuş, benim olmuş..
Hepsi bir. Alman hududuna yakın
bir yerde evimiz olması iyi şey.. Za-
man zaman buraya sığınyoruz. Her-
kes beni havacılık meseleleriyle uğ-
raşan doktor Kellerin arkadaşı bir
âlim sanıyor.

Yayvan yayvan gülümsiyerek de-
vam etti:

— Böylece şatonun bahçesindeki
tayıyare meydanına da bir sebep
bulmuş oluyoruz. Ben hava yo-
luyla seyahat etmesini zaten se-
verim. Ha, sahi Froylayn, sizin tay-
yare de burada hangarda.. Ne mü-
kemmel makine ama!

Genç kız birdenbire ayağa kalktı:

— Gidip tayyaremi görmek isti-
yorum.

— Canım ona daha vaktiniz var.
Patrisya birdenbire ayak diredi:

— Hayır, ben şimdi gitmek isti-
yorum.

Casus başını salladı:

— Hayır Froylayn!

Genç kız, fena halde hiddetlen-
mişti:

— Ne demek? diye bağırdı. Uy-
ku ilacı verip adam uyutarak ken-
di tayyaresiyle kaçırmaya ne hakkı-
nız var?

Grund:

— Ne yapalım? dedi. Maalesef
böyle oldu.

Genç kız:

— Hemen şimdi gideceğim.. de-
di. Yoluma geçmeğe kalkışmayın!

Herif, genç kıza dik dik baktı:

— Şu anda nerede olduğunuzu bi-
liyor musunuz?

— Bilmiyorum. Öğrenmeğe de
ihtiyacım yok,

Aksak Bacak devam etti:

— Vaktiyle Salzburg kontu Bal-
tazarın olan bu şatoyu harpten ön-
ce dostum Kellerin babası satın al-
dı. Burada deliller ve sinir hastaları
için bir sanatoryom açtı. Hastaların
çoğu kibar ailelerdendi. Hattâ bu-
rada arşidükler bile tedavi edildi.
Bu hastahane hem çok kibar, hem
de pahalıydı. Sonra harp patladı..
Profesör öldü, Artık ortalıkta arşidük
de kalmadı ve doktor Keller de
sanatoryomu devam ettirmeğe im-
kân bulamadı, Gerçi artık buraya
hasta gelmiyor ama, şatoda hâlâ bu
çeşit hastalar için kullanılabilecek
her nevi alet var.

(Arkası var)

GİZLİ VAZİFE!

İŞİN KÖTÜSÜ VOLF'UN SİT. MEĞE NİYETİ YOKTU. KÜ. ÇÜK JÜL'Ü KUCAĞINA OTURTtu.

ALEN BEN DE SEYREDECEĞİM BU SEFER.

MARİFETİMİ GÖSTEREYİM DİYEYSE KOMUTANIM.

48

GÖSTER.. GÖSTER DE BU VELET TE HANYAYI KONYAYI ANLASIN.. DÜNYANIN NE OLDUĞUNU GÖRSÜN

FRİDAYI ÇAĞIRTMA NIZI RİCA EDERİM. BU ADAMI HİÇ SEVMEZ. HOŞUNA GİDECEKTİR

HARİKULÂDE BİR FİKİR... BEĞENDİM BUNU

NÖBETÇİ GİT FRİDAYI ÇAĞIR HEMEN GELSİN..

MİŞELİN KOŞARAK GELDİ

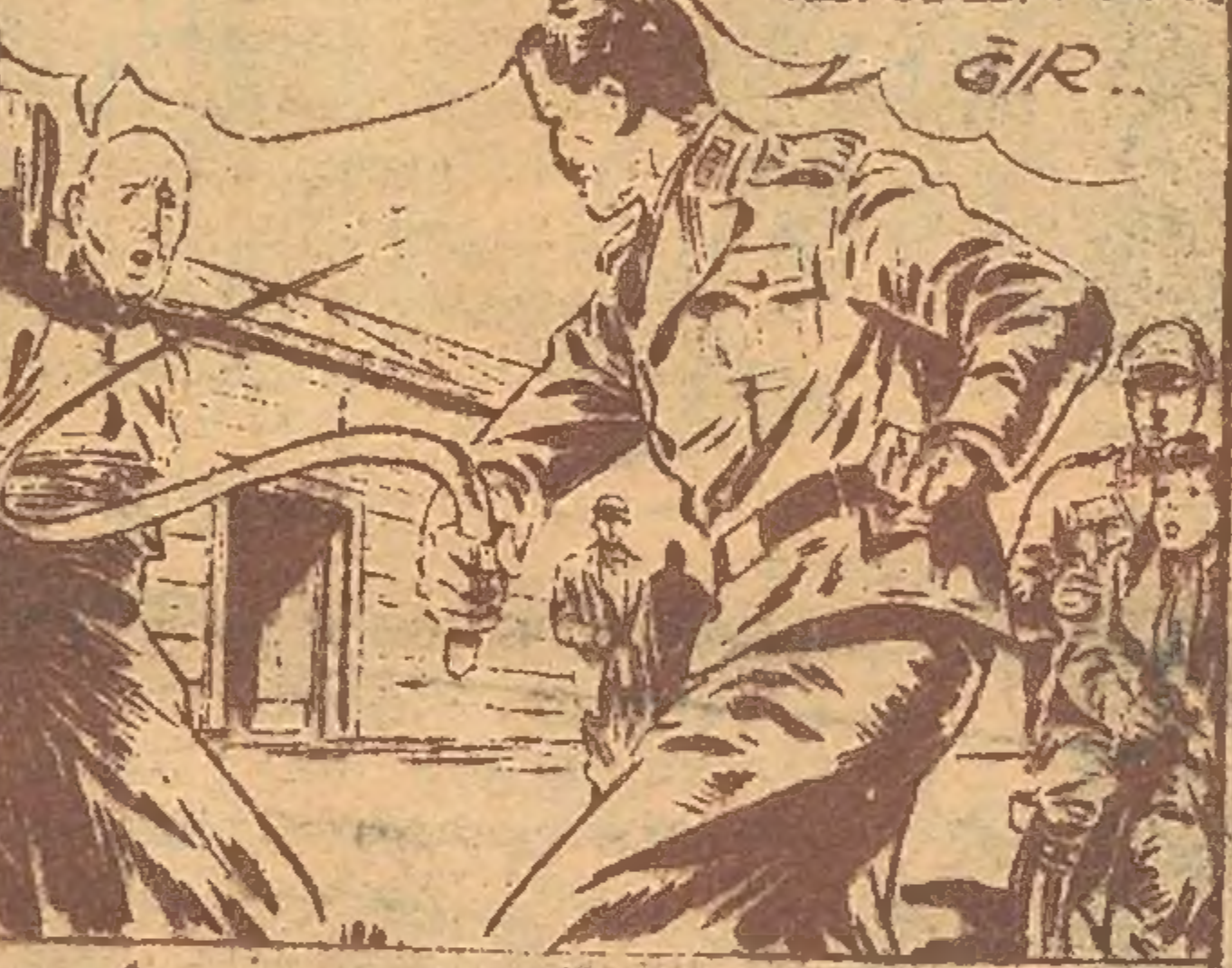
BÜYÜ-RUNUZ KOMU-TANIM

SANA GÜZEL BİR MANZARA GÖSTERMEK İÇİN ÇAĞIRDIM. YANIMA OTUR.. FRANZ BAŞLIYA BİLİRSİN..

HIZLI VUR FARKINA VA RACAKLAR

ELİMDE DEĞİL.. VURAMIYORUM.. ALLAHINI SEVERSEN BA-GİR..

ALEN İHTİYAR PAPAZI KAMÇILADI.

VOLF SANA GAYET MÜHİM BİR ŞEY SÖY. LİYECEĞİM. BE-RABER Gİ-DELİM Mİ?

PEKİ.. BU ÇO-ÇUĞU EMİN BİR YERE KOY. BUNUNLA BEN MEŞGUL OLA-CAĞIM..

MİŞELİN DAYANAMADI.

VOLF, MİŞELİNLE GİT. MEK ÜZERE KALKTI.

İYİ VUR FRANZ VE SAYISINI UNUTMA..

VOLF GİDER GİTMEZ.. ALEN JOZEFİ GÖZDÜ.

YÜZBAŞI ELLİ SOPA DEDİ.. SİZ YIRMI Bİ-LE VURMA DİNİZ..

GÖRMÜYÖR MİSUN ÖL-CEK NERE-DEYSE.. SONRA KİMİN İLE ALAY EDERİZ..

ZAVALLI İHTİYAR İÇİM KAN AĞLIYOR..

ALEN JOZEFİ KUCAĞINA ALDI.

KATİL! ONU ÖLDÜR DÜN..

ONA İYİ BAK..

BÜ GE-CE YİYE-CEK BİR ŞEYLER GETİRİRİM.

ABRAHAMIN HAYRETTEN AĞZI BİR KARIŞ AÇIK KALDI.

SANA BİRŞEY LER SÖYLEDİ.. NE DEDİ?

İYİ BAK.. MANİ SÖY-LEDİ.. AĞLIYOR DU..

NE OLUR.. SA OLSUN.. BİZİM TEK DOSTUMUZ ÖLMEK Ü-ZERE

BARİŞLARI BENİ ÇOK ÇAŞIRTTI.. BURADA GA-RİP İŞLER DÖ-NÜYÖR..

BANA SÖY. LİYECEĞİN NEYMiŞ BAKALIM KÜÇÜK HA-NIM?

KARDEŞİM GALİBA MÜ. NASE BETTE BULUNDUĞUMU ZU KEŞFET. MİŞ...

48

KEŞFETSE NE OLACAK Kİ? ARTIK ATEŞ BACAYI SARDI. SENİ ÇIL-GINCA SEVİYÖRÜM

VOLF! BENİMLE KAÇAR MİSİN? BURADA FRANZ VAR.

OLAMAZ.. BİLİYÖRSÜN Kİ BURA-DA İŞİM VAR..

DEMİK BENİ SEVMİYÖR SUN VOLF..

BEKLE SEVGİLİM! BU KAMPIN İŞLERİNİ YOLDUNA KOYAYIM.. O ZAMAN BENİ DAHA BÜYÜK BİR İŞE TA-YİN EDERLER.. BERA-BER KAÇARIZ

PEKİ BEKLE RUMANA DİKKAT..

ARKASI VAR

İKİ AŞK ARASINDA

ÇOK İLERİ GİDİYORSUN YAVRUM. BU DÜŞÜNÜLÜR ÜMİTEDİLİR, FAKAT BÖYLE İNSANIN YÜZÜNE KARŞI SÖY-
LENMEZ.

O! AFFEDERSİNİZ. BİR DELİ-
KANLI İLK DEFA BANA BERA-
BER BULUNMAĞI ARZU ETTİ-
ĞİNİ SÖYLÜ-
YORDA...

TOM, MİRMAYI KUCAKLAYIP ÖPER..

SAYANI HAYRET BİR KIZSIN. SENİNLE TA-
NIŞTIĞIM İÇİN ÇOK MES'LİDLİM. YARIN
GELİP BABANI GÖREVİM, BAKALIM BENİ
BEĞENİCEKİMİ?

BABAM, BENİ SE-
YENLERDEN HOŞ-
LANIR.

MİRMA, SE-
VİNCİNDEN DELİ
GİBİ MERDİVENLERDEN
ÇIKIP, İRİDE'NİN ODASINA
GİRER.

İKİ KIZ, HEYE-
CAN İÇİNDE GECEYİ
NASIL GEÇİRDİKLERİNİ
BİRBİRLERİNE ANLATIRLAR.

İRİDE! İRİDE, NİŞAN-
LANDIM.

LATİFEMİ
EDİYORSUN?
BU AKŞAM BEN
NİŞANLANMI-
YACAKMIY-
DIM?

HEPSİDE OKADAR
TUHAFKI, BİR MASA-
LA BEN ZİYOR.

MİRMA, TUHAF BİR
ÜRPERME HİSSET-
TİM. BÜTÜN BUN-
LAR BİR HAKİKAT
OLACAK KADAR,
GÜZEL DEĞİLMI
DERSİN?

DEMİK YENİ
BİR ANNEN OLACAĞI-
NA SEVİNDİN?

ESASEN BEN İRİDEYİ SEV-
MİŞTİM BABA. HEM SONRA,
BEN EVLENDİĞİM
ZAMAN SENİN
NE YAPACA-
ĞINI DÜŞÜ-
NÜYORDUM.

HAL-
BUKİ
HER ŞEY
YOLUNDA
GİDER VE
GERİ, MİRMA-
YA İRİDE İLE
EVLENMEK TA-
SAVVURUNDAN
BAHSEDER. ONUN
SEVİNDİĞİNİ GÖ-
RÜNCE MENNUN
OLUR.